Διεθνές Πανεπιστήμιο Της Ελλάδος
Τμήμα Αγωγής και Φροντίδας στην Πρώιμη Παιδική Ηλικία

ΠΤΥΧΙΑΚΉ ΕΡΓΑΣΙΑ

«Το Δικαίωμα να Ακούγεται το Παιδί: Μια Ανάλυση Πράξεων Ομιλίας της Παιδικής Φωνής στα Μέσα Προσχολικής Ηλικίας»

Φοιτήτρια: Δαλαμπίρα Δήμητρα
Α.Μ:2022517
Επιβλέπων Καθηγητής: Ισαακ Παπαδόπουλος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΙΟΎΝΙΟΣ 2026

Ευχαριστίες

Με την ολοκλήρωση της παρούσας πτυχιακής εργασίας, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά όσους συνέβαλαν, άμεσα ή έμμεσα, στην πραγματοποίησή της και με στήριξαν σε όλη την ακαδημαϊκή μου διαδρομή.

Πρωτίστως, εκφράζω τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες στον επιβλέποντα καθηγητή, Ισαακ Παπαδόπουλο, για την ανάθεση του θέματος, την επιστημονική καθοδήγηση και την πολύτιμη υποστήριξη που μου προσέφερε σε κάθε στάδιο της έρευνας. Η εμπειρία και οι καίριες υποδείξεις του υπήρξαν καθοριστικές για την επιστημονική ολοκλήρωση του πονήματος αυτού. Παράλληλα, ευχαριστώ τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής για τον χρόνο που διέθεσαν για την αξιολόγηση της μελέτης.

Ιδιαίτερη και συγκινητική αναφορά οφείλω στον αδερφό μου, Χρυσοβαλάντη. Το γεγονός ότι η παρούσα έρευνα βασίστηκε στη σειρά «Peppa Pig» ξύπνησε αναμνήσεις από τα δικά μας παιδικά χρόνια, όταν την παρακολουθούσαμε μαζί. Τον ευχαριστώ που ήταν ο πρώτος μου «συνέταιρος» σε αυτές τις παιδικές τηλεοπτικές εξερευνήσεις, αλλά και για τη διαρκή υποστήριξη και το χιούμορ του σε όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

Θερμές ευχαριστίες ανήκουν επίσης στους φίλους και συμφοιτητές μου, που στάθηκαν δίπλα μου όλα αυτά τα χρόνια, μοιράστηκαν μαζί μου τις αγωνίες της σχολής και με εμψύχωσαν στις δύσκολες στιγμές.

Τέλος, ένα μεγάλο και βαθύ ευχαριστώ ανήκει στους γονείς μου. Η αμέριστη συμπαράσταση, η υπομονή και η αγάπη τους αποτελούσαν πάντα το καταφύγιο και το στήριγμά μου. Χωρίς τη δική τους πίστη σε μένα και τις θυσίες τους, η ολοκλήρωση αυτού του σημαντικού κύκλου της ζωής μου δεν θα ήταν εφικτή.

Περίληψη

Τα δικαιώματα των παιδιών στη συμμετοχή, την έκφραση και την προστασία διαμεσολαβούνται όλο και περισσότερο μέσω των καθημερινών επικοινωνιακών πρακτικών, συμπεριλαμβανομένων των παιδικών μέσων ενημέρωσης. Η παρούσα μελέτη διερευνά πώς τα ομιλητικά ενεργήματα λειτουργούν ως πραγματολογικοί πόροι μέσω των οποίων τα δικαιώματα των παιδιών μοντελοποιούνται, διαπραγματεύονται και κανονικοποιούνται στον λόγο της προσχολικής τηλεόρασης. Αντλώντας στοιχεία από τη Θεωρία των Ομιλητικών Ενεργημάτων, η έρευνα αναλύει επιλεγμένα επεισόδια της σειράς κινουμένων σχεδίων *Peppa Pig*, εστιάζοντας στην κατανομή και τις λειτουργίες των διαπιστωτικών (representative), κατευθυντικών (directive), δεσμευτικών (commissive) και εκφραστικών (expressive) ενεργημάτων που παράγονται τόσο από παιδικούς όσο και από ενήλικες χαρακτήρες.

Χρησιμοποιώντας ποιοτική μικρο-ανάλυση, τα ομιλητικά ενεργήματα κωδικοποιήθηκαν σε σχέση με τους ρόλους ομιλητή-ακροατή, την λεκτική ισχύ (illocutionary force), τις στρατηγικές ευγένειας και τις σχέσεις εξουσίας. Τα ευρήματα υποδηλώνουν ότι οι φωνές των παιδιών εκπροσωπούνται έντονα μέσω εκφραστικών και κατευθυντικών ενεργημάτων, επιτρέποντας την άρθρωση προτιμήσεων, συναισθημάτων και αυτενέργειας (agency). Ταυτόχρονα, οι ενήλικες χαρακτήρες χρησιμοποιούν μετριασμένα κατευθυντικά και δεσμευτικά ενεργήματα που πλαισιώνουν την καθοδήγηση, τη φροντίδα και την προστασία μέσα σε υποστηρικτικές και διαλογικές αλληλεπιδράσεις. Οι απολογίες, οι υποσχέσεις και οι εκφράσεις ανησυχίας αναδεικνύονται ως βασικοί πραγματολογικοί μηχανισμοί μέσω των οποίων επικοινωνούνται η ηθική ευθύνη, η συναισθηματική ασφάλεια και ο σχεσιακός σεβασμός.

Η μελέτη υποστηρίζει ότι τα μέσα ενημέρωσης για την προσχολική ηλικία αποτελούν επιδραστικά πραγματολογικά περιβάλλοντα όπου τα δικαιώματα των παιδιών —ιδιαίτερα το δικαίωμα να ακούγονται, το δικαίωμα στην καθοδήγηση και τη φροντίδα, και το δικαίωμα στη συναισθηματική ευημερία— θεσπίζονται έμμεσα μέσω της χρήσης της γλώσσας. Αναδεικνύοντας τον ρόλο των καθημερινών ομιλητικών ενεργημάτων στην κοινωνικοποίηση των δικαιωμάτων του παιδιού, η έρευνα αυτή συμβάλλει στις διεπιστημονικές συζητήσεις για

την παιδική συμμετοχή, τον λόγο των μέσων ενημέρωσης και την προσχολική εκπαίδευση που βασίζεται στα δικαιώματα.

Λέξεις-κλειδιά: δικαιώματα του παιδιού, φωνή, μέσα ενημέρωσης στην προσχολική ηλικία, γλωσσικές πράξεις, πρώιμη παιδική ηλικία, εκπαίδευση

Abstract

Children's rights to participation, expression, and protection are increasingly mediated through everyday communicative practices, including children's media. This study explores how speech acts function as pragmatic resources through which children's rights are modeled, negotiated, and normalized in preschool television discourse. Drawing on Speech Act Theory, the research analyzes selected episodes of the animated series Peppa Pig, focusing on the distribution and functions of representative, directive, commissive, and expressive acts produced by both child and adult characters.

Using qualitative micro-analysis, speech acts were coded in relation to speaker–listener roles, illocutionary force, politeness strategies, and power relations. The findings indicate that children's voices are prominently represented through expressive and directive acts, enabling the articulation of preferences, emotions, and agency. At the same time, adult characters employ mitigated directives and commissives that frame guidance, care, and protection within supportive and dialogic interactions. Apologies, promises, and expressions of concern emerge as key pragmatic mechanisms through which moral responsibility, emotional security, and relational respect are communicated.

The study argues that preschool media constitute influential pragmatic environments where children's rights, particularly the right to be heard, the right to guidance and care, and the right to emotional well-being, are implicitly enacted through language use. By highlighting the role of everyday speech acts in children's rights socialization, this research contributes to interdisciplinary discussions on child participation, media discourse, and rights-based early childhood education.

Keywords: child rights, voice, preschool media, speech acts, early childhood, education

Περίλιψη **2**
Abstract **3**
Θεωρητικό Πλαίσιο **5**
Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή **5**
1.1 Το αντικείμενο της έρευνας **5**
1.2 Σκοπός και ερευνητικά ερωτήματα 6
1.3 Σημασία της μελέτης 7
1.4 Δομή της εργασίας 7
Κεφάλαιο 2: Θεωρητικό Πλαίσιο **8**
2.1 Η Πραγματολογία ως πεδίο μελέτης 8
2.2 Η Θεωρία των Πράξεων Ομιλίας 9
2.2.1 Η θεωρία του J. L. Austin 9
2.2.2 Η ταξινόμηση του John Searle 11
2.2.3 Κατηγορίες πράξεων ομιλίας και γλωσσικοί δείκτες 12
2.3 Παιδικά κινούμενα σχέδια και γλωσσική ανάπτυξη 14
2.3.1 Οι αναπαραστάσεις του παιδιού στα κινούμενα σχέδια- έρευνες 15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ **17**
3.1 Ερευνητικός σχεδιασμός 17
3.2 Ερευνητικό υλικό (corpus της έρευνας) 17
3.3 Σκοπός της έρευνας 18
3.4 Ερευνητικά ερωτήματα 18
3.5 Δείγμα και κριτήρια επιλογής 19
3.5.1 Επιλογή της σειράς 19
3.5.2 Επιλογή επεισοδίων 20
3.6 Μέθοδος δειγματοληψίας 20
3.7 Διαδικασία ανάλυσης δεδομένων 20
3.8 Αξιοπιστία και εγκυρότητα της έρευνας 21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΝΆΛΥΣΗ **22**
Πίνακας Κωδικοποίησης Speech Acts 22
4.1 Άξονας 1: Κατανομή και Κυριαρχία των Πράξεων Ομιλίας 49
4.1.1 Η Παντοδυναμία των Κατευθυντικών Πράξεων (Directives) 49
4.1.2 Representatives: Η κατασκευή και η Μετάδοση της Γνώσης 50
4.1.3 Expressives: Η Συναισθηματική Ταυτότητα του Λόγου 51
4.1.4 Commissives και η Απουσία των Declarations 51
4.1.5 Συμπεράσματα Άξονα 1: Ένα Συνεργατικό Επικοινωνιακό Μοντέλο 52
4.2 Άξονας 2: Λειτουργική Διαφοροποίηση και Επικοινωνιακοί Ρόλοι μεταξύ Παιδιών και Ενηλίκων 52
4.2.1 Ο Λόγος των Ενηλίκων: Καθοδήγηση, Ασφάλεια και Ερμηνεία 53
4.2.2 Ο Λόγος των Παιδιών: Αιτήματα, Διερεύνηση και Συναισθηματική Έκφραση 53
4.2.3 Η Διαλογική Συμπληρωματικότητα: Το Παράδειγμα του Παιχνιδιού 54
4.2.4 Η Διαχείριση της Σύγκρουσης και η «Μεταβίβαση» Ρόλων 55
4.2.5 Συμπεράσματα Άξονα 2: Η Αναπαράσταση της Συμπεριληπτικής Ιεραρχίας 55
4.3 Άξονας 3: Παιδική Αυτονομία, Διαπραγμάτευση και η Συγκρότηση του Δρώντος Υποκειμένου (Agency) 56

4.3.1 Η Ρητή Άρνηση ως Πράξη Αυτοπροσδιορισμού 56
4.3.2 Διαπραγμάτευση και Δήλωση Ικανότητας 56
4.3.3 Η Κοινωνική Διαπραγμάτευση μεταξύ Συνομιλητών 57
4.3.4 Από την Υπακοή στην Ανάληψη Πρωτοβουλίας 57
4.3.5 Συμπεράσματα Άξονα 3: Το Παιδί ως Διαπραγματευτής 58
4.4 Άξονας 4: Η Συναισθηματική Διάσταση και η Λεκτική Αποτύπωση του Ψυχισμού (Expressives) 58
4.4.1 Η Άμεση Εκδήλωση της Χαράς και του Ενθουσιασμού 59
4.4.2 Η Απολογία ως Μηχανισμός Κοινωνικής Επανένταξης 59
4.4.3 Η Έκφραση της Δυσφορίας και του Παραπόνου 60
4.4.4 Ενσυναίσθηση και Φροντίδα για τον Άλλον 60
4.4.5 Συμπεράσματα Άξονα 4: Το Μοντέλο του Συναισθηματικά Εκφραστικού Παιδιού 61
4.5 Άξονας 5: Γλώσσα και Εξουσία- Η Αναπαράσταση μιας Διαπραγμάτευσης Ιεραρχίας 61
4.5.1 Η Γονεϊκή Αυθεντία ως «Ήπια Καθοδήγηση» και Ορθολογικό; Έλεγχος 61
4.5.2 Η Ευγένεια ως Κοινωνικός Ρυθμιστής και Μέσο Εξισορρόπησης 62
4.5.3 Η Διαπραγμάτευση της Ισχύος και το Δικαίωμα στον Αντίλογο 63
4.5.4 Η Μεταβίβαση της Εξουσίας (Empowerment) μέσω της Ανάθεσης Ρόλων 63
4.5.5 Συμπεράσματα Άξονα 5: Προς ένα Δημοκρατικό Μοντέλο Κοινωνικοποίησης 64
Συζήτηση **64**
Βιβλιογραφία **64**

Θεωρητικό Πλαίσιο

Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή

1.1 Το αντικείμενο της έρευνας

Το αντικείμενο της παρούσας μελέτης αποτελεί η διερεύνηση των Πράξεων Ομιλίας (Speech Acts) στο πλαίσιο της Πραγματολογίας, όπως αυτές εκδηλώνονται και λειτουργούν μέσα στην τηλεοπτική σειρά Peppa Pig. Η έρευνα εξετάζει τις γλωσσικές στρατηγικές που υιοθετούν οι χαρακτήρες, όχι μόνο για να μεταφέρουν πληροφορίες ή να περιγράψουν καταστάσεις, αλλά και για την επιτέλεση γλωσσικών πράξεων. Πιο συγκεκριμένα, διερευνώνται η έκφραση συναισθημάτων, η διαπραγμάτευση, η διατύπωση αιτημάτων, η έκδοση εντολών, η άσκηση επιρροής ενός χαρακτήρα προς την συμπεριφορά ενός άλλου.

Υιοθετώντας αυτό το θεωρητικό πρίσμα, η μελέτη αναλύει τους διαλόγους της σειράς Peppa Pig, προκειμένου να αναδείξει τη γλωσσική συμπεριφορά των ηρώων σε διάφορα επικοινωνιακά περιβάλλοντα (οικογενειακό, φιλικό, σχολικό). Η συγκριτική εξέταση μεταξύ των ανήλικων (παιδιά) και των ενήλικων (γονείς, δάσκαλοι),

συμβάλλει καθοριστικά στην αποτύπωση των αποκλίσεων ή συγκλίσεων στη χρήση του λόγου.

1.2 Σκοπός και ερευνητικά ερωτήματα

Ο γενικός σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η αξιολόγηση της επιτελεστικής ισχύος του λόγου στην τηλεοπτική σειρά Peppa Pig. Στο πλαίσιο της θεωρίας του Austin & Searle, παρέχονται μεθοδολογικά εργαλεία τα οποία συμβάλλουν στον στόχο της έρευνας, δηλαδή στην αποκωδικοποίηση της αναπαράστασης του παιδιού ως κοινωνικού υποκειμένου. Μέσα από την ανάλυση συγκεκριμένων επεισοδίων, επιχειρείται η σκιαγράφηση των δυναμικών εξουσίας και των σχημάτων γλωσσικής κυριαρχίας που αναπτύσσονται μεταξύ των χαρακτήρων. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται να καταδειχθεί η συμβολή της τηλεοπτικής αφήγησης στη συγκρότηση συμπεριφορικών προτύπων για το ανήλικο κοινό.

Προκειμένου να επιτευχθεί ο γενικός σκοπός της έρευνας, η παρούσα μελέτη επικεντρώνεται σε συγκεκριμένους ειδικούς στόχους. Αρχικά, επιδιώκεται η καταγραφή και η κατηγοριοποίηση των Πράξεων Ομιλίας που εντοπίζονται στους διαλόγους μεταξύ των χαρακτήρων. Η κατηγοριοποίηση γίνεται σε δηλωτικές, διευθυντικές, δεσμευτικές, εκφραστικές και τελεστικές Πράξεις Ομιλίας. Παράλληλα, εξετάζεται η συχνότητα κάθε τύπου πράξης, ώστε να προσδιοριστούν τα κυρίαρχα επικοινωνιακά μοτίβα που χαρακτηρίζουν τη σειρά. Επιπλέον, η έρευνα εστιάζει στην ανάλυση θέσης του παιδιού, μελετώντας εάν οι ανήλικοι χαρακτήρες παίρνουν πρωτοβουλίες, διαπραγματεύονται, υπακούουν. Τέλος, διερευνά την κατασκευή της παιδικής αυτονομίας και της γονεϊκής αυθεντίας, όπως αυτή μορφοποιείται και αναπαράγεται μέσα από τις γλωσσικές και στρατηγικές επιλογές των χαρακτήρων της σειράς.

Τα ερευνητικά ερωτήματα που καθοδηγούν την μελέτη είναι τα εξής:

1. Ποιές κατηγορίες Πράξεων Ομιλίας (Δηλωτικές, Διευθυντικές, Δεσμευτικές, Εκφραστικές, Τελεστικές) εμφανίζονται με τη μεγαλύτερη συχνότητα στα επεισόδια της σειράς Peppa Pig;
2. Πώς διαφοροποιούνται ποιοτικά οι Πράξεις Ομιλίας των ανήλικων χαρακτήρων σε σύγκριση με των ενηλίκων;
3. Με ποιούς γλωσσικούς μηχανισμούς αναπαρίστανται οι σχέσεις ισχύος και η γονεϊκή αυθεντία μέσα στο επικοινωνιακό περιβάλλον της σειράς;
4. Πώς συμβάλλουν οι γλωσσικές επιλογές των ανήλικων χαρακτήρων στην κατασκευή μιας ταυτότητας που χαρακτηρίζεται από αυτονομία και ικανότητα διαπραγμάτευσης;
5. Με ποιές στρατηγικές εκδηλώνεται η άρνηση ή η διαφωνία μεταξύ των χαρακτήρων και πώς αυτές επηρεάζουν την εξέλιξη της επικοινωνιακής αλληλεπίδρασης;

1.3 Σημασία της μελέτης

Η σημασία της παρούσας μελέτης έγκειται στην ανάλυση της παγκόσμιας τηλεοπτικής σειράς Peppa Pig. Σε θεωρητικό επίπεδο, συμβάλει στον εμπλουτισμό της βιβλιογραφίας πάνω στην Πραγματολογία και στις Πράξεις Ομιλίας σε κείμενα που προέρχονται από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Η έρευνα εφαρμόζει την θεωρία των Πράξεων Ομιλίας σε ένα δομημένο οπτικοακουστικό υλικό, αναδεικνύοντας πως ο λόγος χρησιμοποιείται για την δημιουργία κοινωνικών ρόλων. Επιπλέον, προσφέρει μια συστηματική μεθοδολογία για την ανάλυση του τηλεοπτικού λόγου ως μέσο κοινωνικής δράσης.
Σε παιδαγωγικό επίπεδο, η συγκεκριμένη μελέτη μπορεί να κριθεί ιδιαίτερα σημαντική, καθώς η σειρά αποτελεί ένα παγκόσμιο πολιτισμικό φαινόμενο με τεράστια επιρροή στη γλωσσική ανάπτυξη των παιδιών στην προσχολική ηλικία. Ο προσδιορισμός των προτύπων συμπεριφοράς και των σχέσεων ισχύος, επιτρέπουν τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς να κατανοήσουν τις επικοινωνιακές πρακτικές που χρησιμοποιούν τα παιδιά. Μέσα από την αποκωδικοποίηση της γονεϊκής αυθεντίας και της παιδικής αυτονομίας, η μελέτη συμβάλλει στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η τηλεοπτική αφήγηση συμμετέχει στη γλωσσική κοινωνικοποίηση των παιδιών.

1.4 Δομή της εργασίας

Η παρούσα πτυχιακή εργασία διαρθρώνεται σε τέσσερα (4) κύρια κεφάλαια, μέσω των οποίων επιχειρείται η θεωρητική προσέγγιση, η μεθοδολογική θεμελίωση και η εμπειρική διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο ακούγεται η παιδική φωνή στα σύγχρονα μέσα προσχολικής ηλικίας. Αναλυτικότερα, η δομή της εργασίας διαμορφώνεται ως εξής:

- **Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή** – Ορίζεται το αντικείμενο, ο σκοπός, τα ερευνητικά ερωτήματα και η σημασία της μελέτης για το πεδίο της προσχολικής εκπαίδευσης.
- **Κεφάλαιο 2: Θεωρητικό Πλαίσιο** – Παρουσιάζεται η επισκόπηση της Πραγματολογίας και αναλύεται η Θεωρία των Πράξεων Ομιλίας (J. L. Austin, J. Searle), καθώς και ο ρόλος των παιδικών κινουμένων σχεδίων στη γλωσσική ανάπτυξη.
- **Κεφάλαιο 3: Μεθοδολογία** – Περιγράφεται ο ερευνητικός σχεδιασμός, το corpus της έρευνας, τα κριτήρια επιλογής του δείγματος των επεισοδίων και η διαδικασία που ακολουθήθηκε για την ανάλυση των δεδομένων.

- **Κεφάλαιο 4: Ανάλυση Δεδομένων** – Αποτελεί το ερευνητικό σκέλος της εργασίας και οργανώνεται σε πέντε θεματικούς άξονες, οι οποίοι εξετάζουν: α) το συνεργατικό επικοινωνιακό μοντέλο, β) τους επικοινωνιακούς ρόλους παιδιών-ενηλίκων, γ) την παιδική αυτονομία και το agency, δ) τη συναισθηματική έκφραση και ε) τη σχέση γλώσσας και εξουσίας.

Η εργασία ολοκληρώνεται με την ενότητα της συζήτησης, όπου αποτιμώνται τα τελικά συμπεράσματα, και την παράθεση της σχετικής βιβλιογραφίας.

Κεφάλαιο 2: Θεωρητικό Πλαίσιο

2.1 Η Πραγματολογία ως πεδίο μελέτης

Η πραγματολογία ορίζεται ως η μελέτη του τρόπου με τον οποίο τα εκφωνήματα αποκτούν νόημα μέσα σε συγκεκριμένες περιστάσεις και επικοινωνιακές καταστάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η γλώσσα δεν εξετάζεται μόνο ως ένα τυπικό σύστημα (γραμματική), αλλά ως ένα δυναμικό σύστημα επικοινωνίας. Πιο αναλυτικά, η πραγματολογία εστιάζει στη διαδικασία μέσω της οποίας οι συνομιλητές κατασκευάζουν και ερμηνεύουν το νόημα στην κοινωνική αλληλεπίδραση, γεφυρώνοντας το χάσμα ανάμεσα σε αυτό που λέγεται και σε αυτό που τελικά εννοείται. Επιπλέον υιοθετεί μια προσέγγιση επίλυσης προβλημάτων (problem solving), σύμφωνα με την οποία ο ομιλητής επιλέγει τα κατάλληλα γλωσσικά μέσα ώστε να επιτύχει ένα συγκεκριμένο επικοινωνιακό αποτέλεσμα, ενώ ο ακροατής αξιοποιεί τα δεδομένα της περίστασης για να κατανοήσει την πρόθεση πίσω από το εκφώνημα (Kroeger,2022).

Η σημαντικότερη διαφορά μεταξύ της σημασιολογίας και της πραγματολογίας έγκειται στην αντιμετώπιση του νοήματος. Ενώ η Σημασιολογία εξετάζει το νόημα ως μια δυαδική σχέση (« Τι σημαίνει το Χ;»), η πραγματολογία το προσεγγίζει ως μια τριαδική σχέση, συνδέοντας το με τον χρήστη της γλώσσας («Τι εννοείς εσύ με το Χ;»). Δηλαδή, η σημασιολογία ασχολείται με τις στατικές αλήθειες των προτάσεων, ενώ η πραγματολογία μετατρέπει τη γλώσσα σε ένα ζωντανό όργανο δράσης. Επιπλέον η γραμματική (και η σημασιολογία) διέπεται από κανόνες (rules) που είναι συμβατικοί και απόλυτοι, ενώ η πραγματολογία ελέγχεται από αρχές (principles), οι οποίες είναι ρητορικές, εφαρμόζονται κατά περίπτωση και σε μεταβλητό βαθμό (Kroeger,2022).

Η μελέτη της Πραγματολογίας οργανώνεται σε τρία επίπεδα:

1. Γενική Πραγματολογία (General Pragmatics): Η μελέτη των γενικών συνθηκών της επικοινωνιακής χρήσης της γλώσσας (Kroeger,2023).

2. Πραγματογλωσσολογία (Pragmalinguistics): Η εξέταση των συγκεκριμένων γλωσσικών πόρων που διαθέτει μια γλώσσα για την έκφραση επικοινωνιακών προθέσεων (Kroeger,2022).
3. Κοινωνιοπραγματολογία (Sociopragmatics): Η μελέτη της αλληλεπίδρασης της πραγματολογίας με τις κοινωνικές συνθήκες, όπου οι επικοινωνιακές αρχές διαφοροποιούνται ανάλογα με τον πολιτισμικό και το κοινωνικό πλαίσιο (Kroeger,2022).

Η εφαρμογή της πραγματολογίας στην προσχολική ηλικία, αντιμετωπίζει την γλώσσα ως μέσο για την επίτευξη των επικοινωνιακών στόχων. Σύμφωνα με την Llinares (2006), η γλωσσική ικανότητα των παιδιών θα πρέπει να κρίνεται, όχι μόνο από την γραμματική τους ορθότητα, αλλά και από την αποτελεσματικότητα στη μετάδοση του μηνύματος και την αναγνώριση του επικοινωνιακού σκοπού. Τα παιδιά αναπτύσσουν τη γλώσσα επειδή έχουν την ανάγκη να επικοινωνήσουν, χρησιμοποιώντας μαθητικές (mathetic)λειτουργίες για να κατανοήσουν τον κόσμο και πραγματολογικές (pragmatic) λειτουργίες για να αλληλεπιδράσουν με τους άλλους, σύμφωνα με την λειτουργική προσέγγιση (Llinares, 2006).

Στο πλαίσιο αυτό, η ομιλία των παιδιών μέσα από την τηλεοπτική σειρά Peppa Pig μπορεί να αναλυθεί από μια ποικιλία λειτουργιών όπως η προσωπική (έκφραση εμπειριών), η ρυθμιστική (έλεγχος συμπεριφοράς τρίτων) και η ευρετική (αναζήτηση πληροφοριών). Η πραγματολογική αυτή προσέγγιση παρουσιάζει πως τα παιδιά είναι ενεργοί χρήστες της γλώσσας που προσαρμόζουν τον λόγο τους ανάλογα με το κοινωνικό πλαίσιο και τις ανάγκες τους, έχοντας ως στόχο την κοινωνικοποίηση τους μέσω της επικοινωνίας (Llinares, 2006).

2.2 Η Θεωρία των Πράξεων Ομιλίας

Σύμφωνα με τους Harris, Fogal και Moss (2017), οι πράξεις ομιλίας αποτελούν την βασική μονάδα επικοινωνίας, καθώς αναδεικνύουν ότι η γλώσσα δεν είναι ένα ουδέτερο σύστημα περιγραφής, αλλά ένα εργαλείο δράσης. Η σημασία τους συνίσταται στο γεγονός ότι επιτρέπουν στον ερευνητή να διαπεράσει την επιφανειακή δομή του λόγου και να προσδιορίσει την ελλεκτική ισχύ (illocutionary force) του εκφωνήματος. Με αυτό τον τρόπο, παρουσιάζεται η πραγματική κοινωνική ενέργεια που πραγματοποιείται, είτε πρόκειται για μια εντολή και μια υπόσχεση, είτε για έναν ισχυρισμό ή μια διεκδίκηση, καθιστώντας σαφές πώς τα υποκείμενα χρησιμοποιούν τη γλώσσα για να αλληλεπιδράσουν κοινωνικά.

2.2.1 Η θεωρία του J. L. Austin

Ο Mabaquiao (2018), παρουσιάζει την θεωρία του J.L. Austin ως την αφετηρία της συστηματικής μελέτης της γλώσσας ως πράξη. Αναφέρει πως ο Austin αμφισβήτησε

την παραδοσιακή άποψη ότι η γλώσσα χρησιμεύει μόνο για να περιγράφει την πραγματικότητα.

Η αρχή της θεωρίας του ξεκίνησε διακρίνοντας δύο είδη εκφωνημάτων, τα διαπιστωτικά (constatives) και τα επιτελεστικά (performatives). Τα διαπιστωτικά εκφωνήματα είναι φράσεις που περιγράφουν μια κατάσταση και μπορούν να κριθούν ως αληθείς ή ψευδείς, ενώ τα επιτελεστικά εκφωνήματα είναι φράσεις που δεν περιγράφουν κάτι, αλλά πραγματοποιούν μια πράξη τη στιγμή που λέγονται. Τα επιτελεστικά εκφωνήματα δεν θεωρούνται «αληθή» ή «ψευδή» αλλά «επιτυχή» ή «ανεπιτυχή» (felicitous or infelicitous). Έπειτα, κατέληξε στο συμπέρασμα πως κάθε εκφώνημα περιλαμβάνει τρία επίπεδα πράξεων ταυτόχρονα, το οποίο θεωρήθηκε το πιο σημαντικό κομμάτι στην ανάλυση του. Τα επίπεδα αυτά αποτελούν την λεκτική πράξη (Locutionary Act), την ελλεκτική πράξη (Illocutionary Act) και την επιλεκτική πράξη (Perlocutionary Act). Ειδικότερα, σύμφωνα με τον Reiland (2024), η λεκτική πράξη πρόκειται για την καθαυτό παραγωγή ενός εκφωνήματος με συγκεκριμένο νόημα και αναφορά, η οποία προσαρμόζεται με τους κανόνες της γραμματικής και της σημασιολογίας. Επιπλέον διατηρεί την αυτονομία της ως «καθαρά γλωσσική» διάσταση, παρέχοντας το αναπαραστατικό περιεχόμενο που είναι απαραίτητο για την επικοινωνία. Παράλληλα, η ελλεκτική πράξη αποτελεί το σημαντικότερο επίπεδο της ανάλυσης, καθώς αναφέρεται στην επιτελεστική ισχύ (force) του εκφωνήματος. Η συγκεκριμένη πράξη παρουσιάζεται στην ομιλία όταν ο ομιλητής διατάζει, υπόσχεται, συμβουλεύει. Επιπρόσθετα, εστιάζει στις κοινωνικές συμβάσεις που επιτρέπουν στον λόγο να παράγει αποτελέσματα στον πραγματικό κόσμο. Τέλος, η επιτελεκτική πράξη εστιάζει στις συνέπειες ή στον αντίκτυπο που προκαλεί ο λόγος στον δέκτη, εξετάζοντας την επίδραση που προκαλεί το μήνυμα πάνω στο επίπεδο των συναισθημάτων, των σκέψεων ή των πράξεων του ακροατή (Mabaquiao,2018).

Σύμφωνα με τον Mabaquiao (2018), ο Austin αναφέρθηκε στην έννοια των «συνθηκών επιτυχίας» (felicity conditions), προκειμένου μια γλωσσική πράξη να θεωρηθεί έγκυρη και αποτελεσματική. Η συγκεκριμένη θεωρία παρουσιάζει την ισχύς ενός εκφωνήματος η οποία δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τη γραμματική του ορθότητα, αλλά από ένα σύνολο εξωγλωσσικών παραμέτρων που διασφαλίζουν την επιτυχία του. Η θεωρία αυτή, μπορεί να συνδεθεί άμεσα με την γονεϊκή αυθεντία. Για να επιτύχει το αποτέλεσμα μιας διαταγής, δεν αποτελεί αποκλειστικά γλωσσικό επίτευγμα. Αντί αυτού, μπορεί να αποτελέσει απόρροια της κοινωνικής θέσης του ομιλητή, για την παροχή του δικαιώματος της επιβολής εντός του συγκεκριμένου επικοινωνιακού πλαισίου. Για να εκληφθεί ένα εκφώνημα ως έγκυρη διαταγή και όχι ως απλή παρατήρηση θα πρέπει να πληρούνται οι συνθήκες σχετικά με την ύπαρξη συμβατικής διαδικασίας και την καταλληλότητα των προσώπων και των περιστάσεων. Στην ύπαρξη συμβατικής διαδικασίας υπάρχει μια κοινωνικά αναγνωρισμένη δομή (η οικογένεια) που αποδίδει στον γονέα το δικαίωμα της καθοδήγησης, ενώ στην καταλληλότητα των προσώπων και των περιστάσεων ο ομιλητής κατέχει τη θεσμοθετημένη εξουσία που απαιτείται για την επιτέλεση της πράξης (Reiland, 2024).

Όπως επισημαίνει η σύγχρονη βιβλιογραφία (Reiland, 2024), η θεωρία του Austin εστιάζει κυρίως στις κοινωνικές συμβάσεις έναντι των υποκειμένων προθέσεων. Με αυτό τον τρόπο, η διαταγή ενός γονέα μπορεί να θεωρηθεί βάσιμη καθώς το κοινωνικό πλαίσιο παρουσιάζει στον ομιλητή την απαραίτητη αυθεντία, μετατρέποντας την λεκτική πράξη σε μια δεσμευτική ελλεκτική πράξη για τον δέκτη. Σε καταστάσεις που δεν πληρούνται οι συγκεκριμένες συνθήκες, η πράξη χαρακτηρίζεται ως «ατυχής» (infelicitous) και στερείται η κοινωνικής ισχύος.

2.2.2 Η ταξινόμηση του John Searle

Η συνεισφορά του John Searle στη θεωρία των γλωσσικών πράξεων, συνιστά μια θεμελιώδη απόπειρα μετάβασης από την περιγραφική ανάλυση του Austin προς ένα δομημένο λογικό και κοινωνιολογικό σύστημα. Σύμφωνα με τον Reiland (2024), ο Searle επιδίωξε να αποσαφηνίσει τις θεωρίες του Austin, υποστηρίζοντας ότι η γλωσσική επικοινωνία δεν εξαντλείται σε μια σειρά αποσπασματικών επιτελέσεων. Αντιθέτως, την ορίζει ως μια μορφή από ένα πλέγμα καταστατικών κανόνων (constitutives rules), οι οποίοι καθιστούν τη γλωσσική πράξη θεσμικά έγκυρη και νοηματικά προσβάσιμη.

Στην αφετηρία της ανάλυσης του Searle συνέβαλε η κριτική αναθεώρηση του έργου του Austin, επισημαίνοντας την έλλειψη ενός στιβαρού κριτηρίου αναφορικά με την ταξινόμηση των ελλεκτικών πράξεων. Στην πορεία απέρριψε την διάκριση μεταξύ λεκτικής και ελλεκτικής πράξης, καθώς την έκρινε εννοιολογικά ασαφή και λειτουργικά προβληματική. Στο πλαίσιο αυτό, εισήγαγε τη θέση ότι κάθε γλωσσικό συμβάν συγκροτείται από δύο αδιάσπαστα αλλά διακριτά στοιχεία: το Προτασιακό Περιεχόμενο (p) και την Ελλεκτική Ισχύ (F) (Reiland, 2024).

Με βάση την τυποποίηση στον λογικό τύπο F(p), καθίσταται σαφές ότι ενώ το προτασιακό περιεχόμενο (p) αναφέρεται στην αντικειμενική κατάσταση των πραγμάτων που πραγματεύεται ο ομιλητής, η ελλεκτική ισχύ (F) συνιστά στον καθοριστικό παράγοντα που προσδιορίζει την επικοινωνιακή στόχευση της εκφοράς (διαταγή, υπόσχεση ή ισχυρισμός). Η συγκεκριμένη μεθοδολογική προσέγγιση μπορεί να κριθεί επίσης θεμελιώδης για την ερμηνεία της γονεϊκής αυθεντίας. Σε ένα παράδειγμα όπως το «το μάζεμα των παιχνιδιών» το προτασιακό περιεχόμενο (p) αποκτά διαφορετικό κοινωνικό βάρος όταν επενδύεται με την ελλεκτική ισχύ (F) της διαταγής από έναν γονέα, συγκριτικά με μια απλή διαπίστωση. Σύμφωνα με τον Searle (Reiland, 2024), ένα αυστηρό σύστημα γλωσσικών κανόνων ρυθμίζει την παραγωγή νοήματος και την δραστικότητα της πράξης.

Καθοριστική συνεισφορά του στην ταξινόμηση των γλωσσικών πράξεων αποτελεί η εισαγωγή της έννοιας της «κατεύθυνσης προσαρμογής» (direction of fit). Σύμφωνα

με τον Smith (2003), η λειτουργία της συγκεκριμένης έννοιας αφορά το βασικό διαφοροποιητικό κριτήριο μεταξύ των διαφόρων τύπων ελλεκτικής ισχύος, ανάλογα με την τελολογική στόχευση της εκφοράς. Εκτενέστερα, εάν επιδιώκεται η εναρμόνιση του προτασιακού περιεχομένου με την αντικειμενική πραγματικότητα (word-to-world) ή, αντιστρόφως, η τροποποίηση του κόσμου προκειμένου να εναρμονιστεί με το περιεχόμενο της δήλωσης (world-to-word).Στο πλαίσιο αυτής της θεωρητικής επεξεργασίας, ο Searle προχώρησε στη διατύπωση μιας συστηματικής ταξινόμησης των ελλεκτικών πράξεων. Με βάση κριτήρια όπως η κατεύθυνση προσαρμογής, η ψυχολογική στάση του ομιλητή και ο επικοινωνιακός στόχος της εκφοράς, πρότεινε πέντε βασικές κατηγορίες γλωσσικών πράξεων: τις Διαπιστωτικές Πράξεις (Assertives), τις Διευθυντικές Πράξεις (Directives), τις Δεσμευτικές Πράξεις (Commissives), τις Εκφραστικές Πράξεις (Expressives) και τις Δηλωτικές Πράξεις (Declarations).

Επιπλέον, η θεωρία των γλωσσικών πράξεων του Searle συνδέεται άμεσα με τη συγκρότηση της κοινωνικής πραγματικότητας. Σύμφωνα με τον Smith (2003), οι πράξεις ομιλίας λειτουργούν βάσει καταστατικών κανόνων, οι οποίοι έχουν τη μορφή «X counts as Y in context C». Μέσω αυτών των κανόνων καθίσταται δυνατή η δημιουργία θεσμικών γεγονότων, όπως ο γάμος, το χρήμα ή οι κοινωνικοί ρόλοι. Στο πλαίσιο αυτό, η γλώσσα δεν λειτουργεί μόνο ως μέσο επικοινωνίας, αλλά και ως θεμελιώδης μηχανισμός συγκρότησης της κοινωνικής πραγματικότητας.

2.2.3 Κατηγορίες πράξεων ομιλίας και γλωσσικοί δείκτες

Σύμφωνα με τον Smith (2003), ο Searle ταξινόμησε τις πράξεις με βάση την ελλεκτική τους στόχευση και την κατεύθυνση προσαρμογής (direction of fit). Ο διαχωρισμός των πράξεων ομιλίας έχει ως εξής:

- Διαπιστωτικές Πράξεις (Assertives/Representatives): Ο ομιλητής παρουσιάζει μια κατάσταση πραγμάτων ως αληθής. Εδώ, ο λόγος οφείλει να προσαρμοστεί στον κόσμο (word-to-world). Ο Searle υποστηρίζει ότι σε αυτή την κατηγορία η δέσμευση του ομιλητή αφορά την αλήθεια του περιεχομένου.
  Παράδειγμα: «Ο ήλιος είναι αστέρι».

- Διευθυντικές Πράξεις (Directives): Αυτή η κατηγορία είναι θεμελιώδης για την ανάλυση της αυθεντίας. Ο ομιλητής επιδιώκει να ωθήσει τον δέκτη σε μια ενέργεια, άρα ο κόσμος πρέπει να προσαρμοστεί στον λόγο (world-to-word). Η διαταγή ενός γονέα αποτελεί το τυπικό παράδειγμα διευθυντικής πράξης, καθώς η επιτυχία της εξαρτάται απο τη συμμόρφωση του δέκτη.
  Παράδειγμα: «Κλείσε την πόρτα».

- Δεσμευτικές Πράξεις (Commissives): Ο ομιλητής δεσμεύεται για μια μελλοντική δράση (π.χ. υπόσχεση). Η κατεύθυνση προσαρμογής είναι επίσης από τον κόσμο στον λόγο (world-to-word), καθώς ο ομιλητής αναλαμβάνει να μεταβάλει την πραγματικότητα μέσω των πράξεων του.
  Παράδειγμα: «Θα σε βοηθήσω αύριο».

- Εκφραστικές Πράξεις (Expressives): Στην συγκεκριμένη πράξη εκφράζεται η ψυχολογική κατάσταση του ομιλητή (χαρά, λύπη, συγχώρεση). Ο Searle υποστηρίζει πως δεν υπάρχει κατεύθυνση προσαρμογής, καθώς το γεγονός στο οποίο αναφέρεται ο ομιλητής θεωρείται ήδη δεδομένο.
  Παράδειγμα: «Λυπάμαι πολύ γι'αυτό».

- Δηλωτικές Πράξεις (Declarations): Αποτελούν την κορύφωση της θεωρίας του Searle. Στις δηλωτικές πράξεις ο λόγος και ο κόσμος ταυτίζονται. Μ την επιτυχή εκφορά μιας δήλωσης, η κοινωνική πραγματικότητα μεταβάλλεται ακαριαία. Η κατεύθυνση προσαρμογής είναι διπλή, καθώς ο λογος δημιουργεί την πραγματικότητα που περιγράφει.
  Παράδειγμα: «Σας κηρύσσω συζύγους».

Ο Smith (2003) επισημαίνει ότι η συγκεκριμένη ταξινόμηση δεν είναι απλώς γλωσσολογική, αλλά αποτελεί την βάση για την Κοινωνική Οντολογία. Ειδικότερα, οι δηλωτικές πράξεις επιτρέπουν στους ανθρώπους να δημιουργούν θεσμούς (όπως το χρήμα ή την κυβέρνηση). Χωρίς τη δυνατότητα χρήσης των δηλωτικών πράξεων, η κοινωνική πραγματικότητα δεν θα μπορούσε να υπάρχει.

Επιπλέον, τονίζει ότι η κατηγοριοποίηση βασίζεται στη διάκριση μεταξύ των ωμών γεγονότων (brute facts) και θεσμικών γεγονότων (institutional facts), όπου οι γλωσσικές πράξεις λειτουργούν ως ο συνδετικός κρίκος. Τα ωμά γεγονότα (brute facts), είναι τα γεγονότα που υπάρχουν ανεξάρτητα από την ανθρώπινη γνώμη, τις πεποιθήσεις ή τους θεσμούς. Βασίζονται στους νόμους της φύσης (φυσική, χημεία, βιολογία). Απο την άλλη, τα θεσμικά γεγονότα (institutional facts), είναι τα γεγονότα που υπάρχουν μόνο επειδή οι άνθρωποι, ως κοινωνία, συμφωνούν ότι υπάρχουν. Απαιτούν τη συλλογική προθετικότητα (collective intentionality) και βασίζονται σε καταστατικούς κανόνες. Χωρίς τη γλώσσα και τις κοινωνικές συμβάσεις, αυτά τα γεγονότα θα έπαυαν να υφίστανται.

Στο πλαίσιο της θεωρίας των γλωσσικών πράξεων, το κλειδί για την κατανόηση της επικοινωνιακής πρόθεσης του ομιλητή αποτελεί η αναγνώριση της ελλεκτικής ισχύος (F). Ο Searle προσδιορίζει μια σειρά από ποικίλους γλωσσικούς δείκτες, οι οποίοι λειτουργούν με βάση τους κοινωνικά εδραιωμένους κανόνες. Αυτοί οι δείκτες, γνωστοί ως Illocutional Force Indicating Devices (IFIDs), αποτελούν τα συμβατικά μέσα που καθιστούν μια εκφορά «διαφανή» στον ακροατή. Σύμφωνα με τον Borchmann (2020) σχετικά με την σερλιακή παράδοση, οι γλωσσικοί δείκτες

εμπεριέχουν τη συντακτική σειρά των λέξεων (word order), τον επιτονισμό (intonation), την έγκλιση του ρήματος (mood) και τη χρήση των επιτελεστικών ρημάτων (performative verbs).

Η θεωρία του Searle υποστηρίζει ότι η συντακτική σειρά και η έγκλιση του ρήματος λειτουργούν ως «καταστατικοί κανόνες» που προδιαγράφουν την κατεύθυνση προσαρμογής της πράξης. Παράλληλα, τα επιτελεστικά ρήματα (διατάζω, υπόσχομαι) θεωρούνται σαφείς δείκτες, καθώς η εκφορά τους ταυτίζεται με την ίδια την πράξη. Ωστόσο, ο Borchmann (2020) επισημαίνει ότι στην καθημερινή δράση, ο επιτονισμός αναδεικνύεται συχνά σε κυρίαρχο δείκτη, διότι μπορεί να τροποποιήσει ή να ακυρώσει τη γραμματική δομή μιας πρότασης, μετατρέποντας μια απλή διαπίστωση σε εντολή ή ερώτηση.

Η ταύτιση των απόψεων του Borchmann (2020) και του Acheoah (2017) αναδεικνύει μια σημαντική μετατόπιση από τη στατική, ρυθμιστική προσέγγιση του Searle προς μια δυναμική και εξαρτημένη από το πλαίσιο θεώρηση της γλώσσας. Ενώ ο Searle παρέχει τον "σκελετό" της επικοινωνίας μέσω των IFIDs, οι σύγχρονες αυτές κριτικές φανερώνουν ότι η ελλεκτική ισχύς δεν μεταφέρεται μηχανικά, αλλά "φιλοτεχνείται" (crafted) μέσα από την αλληλεπίδραση γλωσσικών δεικτών και εξωγλωσσικών παραγόντων. Σύμφωνα με τον Acheoah, η θεωρία του "Pragma-crafting" τονίζει ότι στοιχεία όπως η κοινωνική θέση του ομιλητή και οι προθέσεις των συμμετεχόντων λειτουργούν ως συμπληρωματικοί δείκτες που επικυρώνουν το νόημα της εκφοράς. Παράλληλα, ο Borchmann ενισχύει αυτή την οπτική εισάγοντας το "πλαίσιο δραστηριότητας" (activity context) ως τον καθοριστικό παράγοντα ερμηνείας, υποστηρίζοντας ότι το νόημα συχνά διαπραγματεύεται αντί να επιβάλλεται μονομερώς. Στο πεδίο της γονεϊκής αυθεντίας, η σύνθεση αυτή είναι ζωτικής σημασίας: υποδηλώνει ότι η αποτελεσματικότητα μιας γονεϊκής εντολής δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τη γραμματική δομή ή τον επιτονισμό, αλλά από τον τρόπο με τον οποίο αυτοί οι δείκτες ερμηνεύονται εντός του θεσμικού ρόλου του γονέα και της δυναμικής σχέσης του με το παιδί. Με αυτόν τον τρόπο, οι γλωσσικοί δείκτες παύουν να είναι απλά εργαλεία μετάδοσης πληροφοριών και καθίστανται ο συνδετικός κρίκος για τη συγκρότηση και την άσκηση της κοινωνικής πραγματικότητας στην οικογενειακή μονάδα.

2.3 Παιδικά κινούμενα σχέδια και γλωσσική ανάπτυξη

Η μελέτη της επίδρασης των παιδικών κινουμένων σχεδίων στη γλωσσική ανάπτυξη αποτελεί ένα κεντρικό πεδίο της σύγχρονης πραγματολογικής και ψυχογλωσσολογικής έρευνας. Αυτό συμβαίνει καθώς τα οπτικοακουστικά μέσα συνιστούν πλέον έναν από τους πρωταρχικούς παράγοντες κοινωνικοποίησης του παιδιού στην προσχολική και σχολική ηλικία. Σύμφωνα με την έρευνα των Habib και Soliman (2015), τα κινούμενα σχέδια λειτουργούν ως ένα εξαιρετικά πλούσιο «γλωσσικό περιβάλλον», το οποίο επηρεάζει άμεσα τη συγκρότηση του λεξιλογίου,

τη σωστή προφορά και τη συντακτική ικανότητα των παιδιών. Οι ερευνητές επισημαίνουν ότι η συστηματική έκθεση σε ποιοτικά κινούμενα σχέδια μπορεί να ενισχύσει την επικοινωνιακή ευφράδεια. Επιπρόσθετα, μπορεί να εισάγει το παιδί σε σύνθετες γλωσσικές δομές και ιδιωματισμούς, τους οποίους συχνά δεν συναντά στον περιορισμένο καθημερινό προφορικό λόγο του οικογενειακού περιβάλλοντος. Η συμβολή των Habib και Soliman αναδεικνύει μια κρίσιμη παράμετρο. Ειδικότερα αναφέρονται στην διαδικασία της ενεργού μίμησης, όπου τα παιδιά δεν προσλαμβάνουν παθητικά τα ερεθίσματα, αλλά τείνουν να υιοθετούν τις ατάκες, τον επιτονισμό και τον τρόπο έκφρασης των αγαπημένων τους ηρώων, ενσωματώνοντάς τα οργανικά στο προσωπικό τους επικοινωνιακό ρεπερτόριο.

Οι Churcher κ.ά. (2022) αναλύουν διεξοδικά τη διαδικασία της μίμησης και της ψυχολογικής ταύτισης, δίνοντας έμφαση στη διαλεκτική και αμφίδρομη σχέση μεταξύ γλωσσικής ανάπτυξης και κοινωνικής συμπεριφοράς. Οι ερευνητές εξηγούν ότι η επίδραση των ταινιών κινούμενων σχεδίων δεν περιορίζεται μόνο στην εκμάθηση λέξεων, αλλά επεκτείνεται στη θεμελιώδη διαμόρφωση της κοινωνικής προσωπικότητας και των ηθικών αντανακλαστικών του παιδιού. Επιπλέον υπογραμμίζουν ότι τα παιδιά χρησιμοποιούν τη γλώσσα των ηρώων ως ένα «κοινωνικό εργαλείο» για να διαχειριστούν τις δικές τους πρώτες αλληλεπιδράσεις με συνομηλίκους και ενήλικες.

Όταν οι χαρακτήρες στην οθόνη προβάλλουν θετικές γλωσσικές πράξεις, όπως η παράκληση, η έκφραση ευγνωμοσύνης και οι στρατηγικές ευγενούς επίλυσης προβλημάτων, τα παιδιά τείνουν να αναπαράγουν αυτές τις συμπεριφορές στην πραγματική ζωή. Αντιθέτως, η έκθεση σε πρότυπα που χρησιμοποιούν επιθετικούς γλωσσικούς δείκτες, ειρωνεία ή αμφισβητούν την αυθεντία με απαξιωτικό τρόπο, μπορεί να οδηγήσει στην ασυνείδητη υιοθέτηση αντίστοιχων διευθυντικών πράξεων (directives) στο οικογενειακό περιβάλλον, επηρεάζοντας τη δυναμική της σχέσης γονέα-παιδιού (Churcher κ.ά., 2022).

Με αυτόν τον τρόπο, το παιδί μαθαίνει όχι μόνο να εκφέρει λόγο, αλλά να αντιλαμβάνεται σταδιακά τη λειτουργία και τα όρια της αυθεντίας. Τα κινούμενα σχέδια προσφέρουν τα δομικά υλικά και το «πλαίσιο δραστηριότητας» μέσα στο οποίο το υποκείμενο αναπτύσσεται κοινωνικά. Η γλώσσα των κινουμένων σχεδίων προσφέρει στο παιδί τα απαραίτητα επικοινωνιακά εργαλεία για να αποδεχτεί, να διαπραγματευτεί ή και να αμφισβητήσει τους κανόνες του κόσμου των ενηλίκων, καθιστώντας την οθόνη έναν καθοριστικό παράγοντα στη διαμόρφωση της επικοινωνιακής του ταυτότητας (Churcher et al., 2022).

2.3.1 Οι αναπαραστάσεις του παιδιού στα κινούμενα σχέδια- έρευνες

Η επιστημονική διερεύνηση των αναπαραστάσεων των παιδικών χαρακτήρων στα κινούμενα σχέδια αποτελεί έναν κρίσιμο τομέα της σύγχρονης παιδαγωγικής και

κοινωνιολογικής έρευνας. Τα κινούμενα σχέδια δεν αποτελούν πλέον απλώς ένα μέσο ψυχαγωγίας, αλλά έναν ισχυρό μηχανισμό κοινωνικοποίησης που διαμορφώνει την αντίληψη του παιδιού για τον εαυτό του και τον κόσμο.

Κεντρικό σημείο αναφοράς αποτελεί η θεωρία της Κοινωνικής Μάθησης (Social Learning Theory). Όπως επισημαίνει η Palanimurugan (2024), τα κινούμενα σχέδια λειτουργούν ως «εργαλεία κοινωνικοποίησης» που μεταφέρουν κοινωνικούς κανόνες και πολιτισμικές αξίες. Η Palanimurugan υποστηρίζει ότι η μακροχρόνια έκθεση των παιδιών σε συγκεκριμένες αναπαραστάσεις επηρεάζει την αντίληψή τους για την κοινωνική πραγματικότητα. Οι χαρακτήρες στην οθόνη δεν είναι απλά σκίτσα, αλλά φορείς προτύπων που καθοδηγούν τη δημόσια στάση και τις ατομικές πεποιθήσεις των ανηλίκων.

Σε αυτό το πλαίσιο, η έρευνα των Habib και Soliman (2015) εμβαθύνει στον τρόπο με τον οποίο το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει ένα παιδί διαμορφώνει τον τρόπο σκέψης του. Οι ερευνητές αναδεικνύουν ότι ένα παιδί προσχολικής και σχολικής ηλικίας εκτίθεται σε χιλιάδες ώρες οπτικοακουστικού υλικού, γεγονός που καθιστά την τηλεοπτική οθόνη έναν «άτυπο δάσκαλο». Η συμβολή τους έγκειται στην παρατήρηση ότι η ψυχολογική ταύτιση με τον αναπαριστώμενο ήρωα οδηγεί το παιδί στην εσωτερίκευση των χαρακτηριστικών του. Όταν οι αναπαραστάσεις προβάλλουν χαρακτήρες που επιλύουν προβλήματα με ομαδικότητα και ηθική, ενισχύεται η κοινωνική ένταξη του παιδιού. Αντιθέτως, η αναπαράσταση βίαιων ή αντικοινωνικών προτύπων μπορεί να προκαλέσει αρνητικές μεταβολές στις νοητικές και συμπεριφορικές αντιδράσεις του ανηλίκου.

Μια ιδιαίτερα κρίσιμη διάσταση των αναπαραστάσεων αφορά τους έμφυλους ρόλους. Οι Srivastav και Rai (2017) εστιάζουν στην τρυφερή ηλικία των 3 έως 5 ετών, υποστηρίζοντας ότι τα παιδιά σε αυτό το στάδιο μαθαίνουν να κατανοούν τις κοινωνικές δομές μέσω του περιβάλλοντος των media. Η έρευνά τους εισάγει την έννοια της «λοξής εικόνας» (skewed imagery). Η λοξή εικόνα εξηγεί πως αν το «παράθυρο» των κινουμένων σχεδίων παρουσιάζει στερεοτυπικές και παραμορφωμένες αναπαραστάσεις για τα φύλα, τότε και το παιδί αναπτύσσει μια παραμορφωμένη προοπτική για τις διαπροσωπικές σχέσεις. Η στερεοτυπική αναπαράσταση του «δυνατού αγοριού» ή του «παθητικού κοριτσιού» λειτουργεί ως κοινωνικό καλούπι (straitjacket), περιορίζοντας την ελευθερία έκφρασης και την επικοινωνιακή δυναμική των παιδιών.

Η σύνθεση των παραπάνω ερευνών καταδεικνύει ότι οι αναπαραστάσεις στα κινούμενα σχέδια αποτελούν έναν «κοινωνικό καθρέφτη». Η Palanimurugan (2024) τονίζει ότι οι δημιουργοί έχουν την ευθύνη της διαμόρφωσης κοινωνικών αντιλήψεων, ενώ οι Habib και Soliman (2015) μαζί με τους Srivastav και Rai (2017) επιβεβαιώνουν ότι η ποιότητα αυτών των αναπαραστάσεων είναι καθοριστική για την υγιή ψυχοκοινωνική και γλωσσική ανάπτυξη. Το παιδί, μέσω της ταύτισης και της μίμησης των αναπαριστώμενων προτύπων, δεν μαθαίνει μόνο να μιλά, αλλά και να

τοποθετείται μέσα στον κοινωνικό ιστό, υιοθετώντας τις αξίες που προβάλλονται ως κυρίαρχες στην οθόνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

3.1 Ερευνητικός σχεδιασμός

Η παρούσα μελέτη εδράζεται σε έναν ποιοτικό ερευνητικό σχεδιασμό, ο οποίος εμπλουτίζεται με τη χρήση ποσοτικών δεδομένων, στοχεύοντας στη διεξαγωγή μιας συστηματικής ανάλυσης περιεχομένου και πραγματολογικής προσέγγισης του λόγου. Το ερευνητικό ενδιαφέρον επικεντρώνεται στη διερεύνηση των λεκτικών αλληλεπιδράσεων μεταξύ των πρωταγωνιστών της παιδικής σειράς Peppa Pig, προκειμένου να διερευνηθεί ο τρόπος με τον οποίο συγκροτείται η αναπαράσταση του παιδιού ως δρώντος κοινωνικού υποκειμένου.

Η ανάλυση βασίζεται στη θεωρία των Πράξεων Ομιλίας, όπως αυτή διαμορφώθηκε από τους J. L. Austin και John Searle, εστιάζοντας στις κατηγορίες illocutionary acts και στη λειτουργία τους εντός συγκεκριμένων επικοινωνιακών πλαισίων. Ταυτόχρονα, η έρευνα αξιοποιεί στοιχεία ποσοτικής προσέγγισης, καταγράφοντας τη συχνότητα εμφάνισης των επιμέρους τύπων πράξεων ομιλίας, προκειμένου να αναδειχθούν κυρίαρχα επικοινωνιακά μοτίβα.

Η συνδυαστική αυτή προσέγγιση επιτρέπει αφενός τη συστηματική αποτύπωση των γλωσσικών επιλογών των χαρακτήρων και αφετέρου την ερμηνευτική διερεύνηση των σχέσεων ισχύος, των κοινωνικών ρόλων και της παιδικής αυτονομίας, όπως αυτά αναπαρίστανται μέσα από τον λόγο.

3.2 Ερευνητικό υλικό (corpus της έρευνας)

Ως ερευνητικό υλικό ορίστηκαν συγκεκριμένα επεισόδια της Peppa Pig, τα οποία υποβάλλονται σε συστηματική ανάλυση ως προς τις μορφές λεκτικής αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας των δρώντων υποκειμένων.

Ως πρωτογενής μονάδα ανάλυσης υιοθετείται το εκφώνημα (utterance), το οποίο ορίζεται ως κάθε αυτοτελής γλωσσική μονάδα που εκφέρεται από τους χαρακτήρες και εμπεριέχει συγκεκριμένο επικοινωνιακό στόχο. Παράλληλα, η έρευνα εστιάζει στη διαλογική αλληλουχία (exchange) ως δευτερεύουσα μονάδα ανάλυσης, η οποία περιλαμβάνει το σύνολο των διαδοχικών εκφωνημάτων που συνθέτουν μια δομημένη και νοηματικά ολοκληρωμένη αλληλεπίδραση μεταξύ των συμμετεχόντων.

Η ερμηνευτική διαδικασία εντάσσει τις γλωσσικές πράξεις στο ευρύτερο συμφραζόμενο πλαίσιο (context) της εκάστοτε σκηνής και του επεισοδίου συνολικά. Η επιλογή αυτή κρίνεται απαραίτητη, καθώς η νοηματοδότηση των πράξεων ομιλίας συναρτάται άμεσα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις επικοινωνίας, την κατανομή των κοινωνικών ρόλων μεταξύ των συνομιλητών, καθώς και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον εντός του οποίου λαμβάνει χώρα η εκάστοτε αλληλεπίδραση.

3.3 Σκοπός της έρευνας

Η παρούσα εργασία θέτει ως κεντρικό στόχο τη διερεύνηση των τρόπων με τους οποίους συγκροτείται η κοινωνική υποκειμενικότητα του παιδιού στην τηλεοπτική σειρά Peppa Pig. Η προσέγγιση αυτή πραγματοποιείται μέσω της συστηματικής εξέτασης των πράξεων ομιλίας, όπως αυτές αναδύονται μέσα από το πλέγμα των διαλογικών αλληλεπιδράσεων των χαρακτήρων.

Ειδικότερα, η μελέτη επιχειρεί να φωτίσει τους μηχανισμούς με τους οποίους η γλωσσική διάδραση συμβάλλει στη συγκρότηση και την απόδοση κοινωνικών ρόλων, ιεραρχικών σχέσεων ισχύος, καθώς και συγκεκριμένων προτύπων παιδικής συμπεριφοράς. Στο επίκεντρο τίθενται έννοιες όπως η συμμόρφωση, η ανάληψη πρωτοβουλιών, η έκφραση διαφωνίας και η διαδικασία της διαπραγμάτευσης. Παράλληλα, διερευνάται η ισορροπία μεταξύ της αναπαράστασης του παιδιού ως ενεργού και αυτόνομου υποκειμένου έναντι της εικόνας ενός εξαρτώμενου μέλους που ετεροπροσδιορίζεται από την ενήλικη αυθεντία.

3.4 Ερευνητικά ερωτήματα

Η έρευνα καθοδηγείται από τα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα:

1. Ποιές κατηγορίες Πράξεων Ομιλίας (Δηλωτικές, Διευθυντικές, Δεσμευτικές, Εκφραστικές, Τελεστικές) εμφανίζονται με τη μεγαλύτερη συχνότητα στα επεισόδια της σειράς Peppa Pig;
2. Πώς διαφοροποιούνται ποιοτικά οι Πράξεις Ομιλίας των ανήλικων χαρακτήρων σε σύγκριση με των ενηλίκων;
3. Με ποιούς γλωσσικούς μηχανισμούς αναπαρίστανται οι σχέσεις ισχύος και η γονεϊκή αυθεντία μέσα στο επικοινωνιακό περιβάλλον της σειράς;
4. Πώς συμβάλλουν οι γλωσσικές επιλογές των ανήλικων χαρακτήρων στην κατασκευή μιας ταυτότητας που χαρακτηρίζεται από αυτονομία και ικανότητα διαπραγμάτευσης;
5. Με ποιές στρατηγικές εκδηλώνεται η άρνηση ή η διαφωνία μεταξύ των χαρακτήρων και πώς αυτές επηρεάζουν την εξέλιξη της επικοινωνιακής αλληλεπίδρασης;

Τα ερωτήματα αυτά λειτουργούν ως βασικοί άξονες ανάλυσης και καθοδηγούν τόσο τη διαδικασία κωδικοποίησης όσο και την ερμηνεία των ευρημάτων.

3.5 Δείγμα και κριτήρια επιλογής

3.5.1 Επιλογή της σειράς

Η επιλογή της σειράς Peppa Pig ως αντικείμενο μελέτης υπαγορεύτηκε από τη μεγάλη δημοφιλία της στο παιδικό κοινό προσχολικής ηλικίας, καθώς και από την πυκνή αναπαράσταση καθημερινών επικοινωνιακών περιστάσεων. Το περιεχόμενο της σειράς χαρακτηρίζεται από πλούσια διαλογικά μέρη, τα οποία αποτυπώνουν συστηματικά τις γλωσσικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ ανηλίκων και ενηλίκων σε ποικίλα κοινωνικά περιβάλλοντα, όπως το οικογενειακό πλαίσιο, το σχολικό περιβάλλον και οι ομάδες συνομηλίκων.

Τα συγκεκριμένα δομικά χαρακτηριστικά καθιστούν τη σειρά ένα πρόσφορο πεδίο για την εφαρμογή της θεωρίας των πράξεων ομιλίας. Παράλληλα, προσφέρουν το

απαραίτητο υλικό για μια εις βάθος διερεύνηση των μηχανισμών μέσω των οποίων η γλώσσα συμβάλλει στη δόμηση και την ανάδειξη της παιδικής ταυτότητας. Μέσα από το εύρος των επικοινωνιακών σεναρίων που παρουσιάζονται, παρέχεται η δυνατότητα για μια έγκυρη χαρτογράφηση των γλωσσικών προτύπων που διαμορφώνουν την εικόνα του παιδιού ως κοινωνικού υποκειμένου.

3.5.2 Επιλογή επεισοδίων

Η επιλογή των επεισοδίων πραγματοποιήθηκε με τη μέθοδο της σκοπούμενης δειγματοληψίας (purposive sampling), με βάση τη συνάφειά τους προς τα ερευνητικά ερωτήματα.

Η συγκρότηση του δείγματος βασίστηκε σε μια σειρά προκαθορισμένων κριτηρίων:

- την παρουσία εκτεταμένων διαλογικών αλληλεπιδράσεων,
- την συμμετοχή τόσο παιδικών όσο και ενήλικων χαρακτήρων,
- την ποικιλία επικοινωνιακών πλαισίων (οικογενειακό, σχολικό, φιλικό),
- την ύπαρξη επεισοδίων που περιλαμβάνουν διαφωνία, διαπραγμάτευση ή καθοδήγηση,
- την ανάδειξη πρωτοβουλίας ή υπακοής από πλευράς των παιδιών,
- την σαφή και ολοκληρωμένη αφηγηματική δομή.

Το τελικό δείγμα αποτελείται από δέκα (10) επεισόδια, τα οποία κρίθηκαν επαρκή για την εις βάθος ποιοτική ανάλυση και τη συγκριτική διερεύνηση των γλωσσικών πρακτικών.

3.6 Μέθοδος δειγματοληψίας

Η έρευνα βασίζεται στη σκοπούμενη δειγματοληψία, η οποία κρίθηκε κατάλληλη λόγω της δυνατότητάς της να εστιάζει σε περιπτώσεις με αυξημένο ερευνητικό ενδιαφέρον και πληροφοριακό πλούτο.Η συγκρότηση του δείγματος δεν αποβλέπει στη στατιστική γενίκευση των αποτελεσμάτων στον συνολικό πληθυσμό, αλλά στοχεύει εις βάθος στην ποιοτική διερεύνηση των γλωσσικών και κοινωνικών μηχανισμών που διέπουν την αναπαράσταση του παιδικού υποκειμένου.

3.7 Διαδικασία ανάλυσης δεδομένων

Η μεθοδολογική επεξεργασία των δεδομένων εξελίχθηκε σε διαδοχικές φάσεις, ξεκινώντας από την επανειλημμένη παρακολούθηση των επιλεγμένων επεισοδίων και την συστηματική καταγραφή των διαλόγων. Ακολούθως, πραγματοποιήθηκε η απομόνωση των εκφωνημάτων και η συστηματική οργάνωσή τους σε πίνακες, όπου καταγράφηκαν ο ομιλητής, το επικοινωνιακό πλαίσιο και τα ιδιαίτερα συμφραζόμενα κάθε περίστασης.

Στο επόμενο στάδιο, κωδικοποιήθηκε κάθε γλωσσική μονάδα με βάση την ταξινομία των πράξεων ομιλίας του Searle. Συγκεκριμένα εξετάστηκαν οι δηλωτικές (assertives), οι διευθυντικές (directives), οι δεσμευτικές (commissives), οι εκφραστικές (expressives) και οι τελεστικές (declarations) πράξεις. Η κατάταξη αυτή δεν περιορίστηκε μόνο στους γλωσσικούς δείκτες, όπως οι ρηματικοί τύποι, ο επιτονισμός και οι μορφοσυντακτικές δομές, αλλά συνεκτίμησε καθοριστικά το πραγματολογικό πλαίσιο της εκάστοτε εκφοράς.

Παράλληλα, η έρευνα προχώρησε στη στατιστική καταγραφή της συχνότητας κάθε κατηγορίας, αποσκοπώντας στον εντοπισμό των επικρατέστερων επικοινωνιακών τάσεων. Η ποσοτική αυτή αποτύπωση λειτούργησε συμπληρωματικά προς την ποιοτική ανάλυση. Μέσω αυτού, διερευνήθηκε η λειτουργική συμβολή των πράξεων ομιλίας στη συγκρότηση των κοινωνικών σχέσεων, την κατανομή των ρόλων και τη γλωσσική διαμόρφωση της παιδικής ταυτότητας.

3.8 Αξιοπιστία και εγκυρότητα της έρευνας

Προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία και η εγκυρότητα των αποτελεσμάτων, εφαρμόστηκε μια συστηματική μέθοδος κωδικοποίησης, βασισμένη σε αυστηρά καθορισμένα κριτήρια ταξινόμησης των πράξεων ομιλίας. Η υιοθέτηση της επαναληπτικής ανάλυσης των δεδομένων συνέλαβε καθοριστικά στον έλεγχο και τον περιορισμό της ερευνητικής υποκειμενικότητας. Παράλληλα η διαρκής διασύνδεση

των ευρημάτων με το προκαθορισμένο θεωρητικό πλαίσιο ενίσχυσε την ερμηνευτική ισχύ της μελέτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΝΆΛΥΣΗ ΔΕΔΟΜΈΝΩΝ

Πίνακας Κωδικοποίησης Speech Acts

Α/Α	**Επεισόδιο**	**Χρονοσήμανση (min:sec)**	**Ομιλητής**	**Λήπτης (σε ποιον μιλά;)**	**Κείμενο εκφωνήματος**	**Κατηγορία speech act (Δηλωτική / Διευθυντική / Δεσμευτική / Εκφραστική / Τελεστική)**	**Υποκατηγορία (π.χ. αίτημα, εντολή, υπόσχεση, ευχαριστία, συγγνώμη, επαίνους)**	**Σχόλιο (ευγένεια, τόνος, σχέση ισχύος, πλαίσιο)**
1	S01E01	00:12	Peppa	George	«Έλα να παίξουμε έξω!»	Διευθυντική (Directive)	Πρόσκληση	Φιλικό ύφος, χαμηλή επιβολή
2	S01E01	00:20	George	Peppa	*φωνητικό* «Ναι!»	Εκφραστική (Expressive)	Συμφωνία/ενθουσιασμός	Εκδήλωση χαράς
3	S01E02	01:11	Daddy Pig	Peppa & George	«Θα φτιάξω το ποδήλατο αύριο.»	Δεσμευτική (Commissive)	Υπόσχεση	Πατρική εξουσία / προσδοκία
4	S01E03	02:00	Peppa	Daddy Pig	«Μπαμπάθες να σε βοηθήσουμε να βρεις τα γυαλιά σου;»	Διευθυντική (Directive)	Πρόσκληση, Έμμεσο αίτημα	Ευγενική πρόθεση βοήθειας, έμμεσο αίτημα για επιβεβαίωση
5	S01E03	02:05	Mummy Pig	Peppa	«Καλή ιδέα Peppa, αν τα βρεις ο μπαμπάς θα πάψει να είναι τόσο κακόκεφος!»	Δηλωτική (Representative)	Παρατήρηση	Ήπιος τόνος, ενθάρρυνση

6	S01E03	06:42	Grandpa Pig	Peppa	«Να σου το ποτίσω εγώ;»	Δεσμευτική (Commissive)	Προσφορά	Ευγενική πρωτοβουλία, σεβασμός
7	S01E03	06:45	Peppa	Grandpa Pig	«Όχι, όχι θέλω να το ποτίσω εγώ!»	Διευθυντική (Directive)	Άρνηση, Διεκδίκηση	Τονισμένη προσωπική επιθυμία, ελαφρά επιμονή
8	S01E03	07:22	Grandpa Pig	Peppa	«Μην ανησυχείς Peppa, την επόμενη φορά που θα έρθεις ο σπόρος θα έχει γίνει μεγάλο φυτό!»	Δηλωτική (Representatives)	Πρόβλεψη, Διαβεβαίωση	Καθησυχαστικός τόνος, σχέση μεγάλου-μικρού
9	S01E03	08:47	Grandpa Pig	George	«George τι θα σου άρεζε να φυτέψεις;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση, Πρόκληση	Ήπιος τόνος, ενθάρρυνση για συμμετοχή
10	S01E03	08:57	George	Grandpa Pig	«Δεινόσαυρο!»	Δηλωτική (Representative)	Εκδήλωση επιθυμίας	Μονολεκτική αντίδραση, χαρακτηριστική εκφραστική πράξη
11	S01E03	09:02	Peppa	George	«Χαζούλη George, οι δεινόσαυροι δεν φυτρώνουν σε δέντρα!»	Δηλωτική (Representative)	Διόρθωση, Επισήμανση πραγματικότητας	Ελαφρά πειρακτική διάθεση, σχέση μεγαλύτερης αδελφής προς μικρότερο αδελφό
12	S01E03	09:40	Peppa	Mummy Pig	«Μαμά σε παρακαλώ να πάμε	Διευθυντική (Directives)	Αίτημα με ευγένεια	Τυπικό αίτημα παιδιού

					έξω να παίξουμε;»			προς γονέα
13	S01E03	09:43	Mummy Pig	Peppa & George	«Θα βγείτε να παίξετε όταν θα έχετε φάει το πρωινό σας!»	Διευθυντική (Directive)	Όρος, Κανόνας	Γονεϊκή αυθεντία, σταθερός αλλά ήρεμος τόνος
14	S01E03	09:53	Daddy Pig	George	«George μην πίνεις τον χυμό σου τόσο γρήγορα!»	Διευθυντική (Directive)	Απαγόρευση	Γονεϊκή υπενθύμιση για ασφάλεια, σταθερός τόνος
15	S01E03	10:23	Mummy Pig	Peppa & George	«Εντάξει μπορείτε να βγείτε έξω να παίξετε αλλά να προσέχεις τον George!»	Διευθυντική (Directive)	Άδεια, Υπενθύμιση ευθύνης	Προστατευτικός μητρικός τόνος
16	S01E03	11:30	Peppa	George	«George δεν το έκανες σωστά!»	Δηλωτική (Representative)	Κριτική, Αξιολόγηση	Ήπια κριτική, παιδικός τόνος
17	S01E03	12:23	Peppa	George	«George πρέπει να σε τρομάξω αλλά να θυμάσαι ότι το κάνουμε σαν παιχνίδι για να σταματήσει ο λόξυγγας.»	Διευθυντική (Directive)	Αιτιολόγηση, Καθοδήγηση	Καθοδήγηση με καθησυχασμό
18	S01E03	12:45	Mummy Pig	Peppa	«Peppa δεν πρέπει να κάνεις τέτοια αστεία στον George,	Διευθυντική (Directive)	Απαγόρευση, Κανόνας συμπεριφοράς	Προστατευτικός τόνος, διόρθωση ακατάλληλης

					είναι πολύ μικρός!»			συμπεριφοράς
19	S01E03	12:50	Peppa	Mummy Pig	«Συγγνώμη μαμά, προσπάθησα να τον κόψω τον λόξυγγα.»	Εκφραστική (Expressive)	Απολογία	Εξήγηση πρόθεσης, ειλικρινής συγγνώμη
20	S01E03	13:12	Peppa	George & Mummy Pig & Daddy Pig	«Εγώ δεν είμαι μικρή σαν τον George, μπορώ να πίνω τον χυμό όσο γρήγορα θέλω!»	Δηλωτική (Representative)	Δήλωση προσωπικής ικανότητας, Αυτονομία	Ένταση στον τόνο, σύγκριση ικανοτήτων
21	S01E03	14:37	Peppa	Suzy Sheep & Rebecca Rabbit & Danny Dog	« Αν τρέξουμε εως την κολοκύθα του μπαμπά θα πρέπει να προσέξουμε πολύ μην πέσουμε πάνω της. Ο μπαμπάς θα στεναχωρηθεί πολύ άμα σπάσει η κολοκύθα του!»	Δηλωτική (Representative)	Προειδοποίηση, Ενημέρωση	Ήπιος διδασκαλικός τόνος, προσπάθεια προστασίας
22	S01E03	14:53	Daddy Pig	Peppa & Suzy Sheep & Rebecca Rabbit & Danny Dog	«Ει, τον νου σας στην κολοκύθα!»	Διευθυντική (Directive)	Προειδοποίηση, Εντολή	Έντονος γονεϊκός τόνος, αυξημένη επιβολή λόγω κινδύνου

23	S01E03	15:01	Mummy Pig	Peppa	«Peppa πρόσεχε η κολοκύθα του μπαμπά!»	Διευθυντική (Directive)	Προειδοποίηση, Ανησυχία	Μητρική προστασία
24	S01E03	15:15	Peppa	George & Suzy Sheep & Rebecca Rabbit & Danny Dog	« Το ποδήλατο του George είναι για μωρά!»	Δηλωτική (Representative)	Υποτίμηση, Πείραγμα	Παιδικός τόνος
25	S01E03	15:18	Danny Dog	Peppa	«Για μωρά είναι και το δικό σου Peppa, έχεις ακόμα βοηθητικές!»	Δηλωτική (Representative)	Αντίλογος, Διόρθωση	Σχέση μεταξύ των παιδιών, πείραγμα ως αμοιβαία ανταλλαγή
26	S01E03	15:35	Danny Dog	Peppa	«Ελάτε να ξανά ανέβουμε στον λόφο, θα έρθεις Peppa;»	Διευθυντική (Directive)	Πρόσκληση	Φιλικός τόνος, αναζήτηση συντροφιάς στο παιχνίδι
27	S01E03	15:37	Peppa	Danny Dog	«Όχι, προτιμώ να μείνω εδώ…»	Δηλωτική (Representative)	Δήλωση προτίμησης, Άρνηση	Ήπια άρνηση χωρίς ένταση, έκφραση προσωπικού συναισθήματος
28	S01E03	16:03	Mummy Pig	Peppa	«Είσαι σίγουρη ότι θέλεις να κάνεις ποδήλατο χωρίς βοηθητικές;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση ελέγχου, Έμμεση προτροπή	Ανησυχία μητέρας

29	S01E03	16:06	Peppa	Mummy Pig	«Ναιιιι!»	Εκφραστική (Expressive)	Επιβεβαίωση, Ενθουσιασμός	Χαρά, θετική συναισθηματική φόρτιση
30	S01E03	16:08	Mummy Pig	Peppa	«Δεν το έχεις ξανά κάνει ποτέ!»	Δηλωτική (Representative)	Παρατήρηση, Υπενθύμιση	Γονεϊκή ανησυχία, αντικειμενική περιγραφή
31	S01E03	16:09	Peppa	Mummy Pig & Daddy Pig	«Μπορώ και παρά μπορώ, μπορώ σας λέω!»	Δηλωτική (Representative)	Διαβεβαίωση, Ισχυρισμός	
32	S01E03	16:30	Peppa	Daddy Pig	«Μην με αφήσεις μπαμπά!»	Διευθυντική (Directive)	Αίτημα βοήθειας, Φόβος	Έντονο συναίσθημα, ανάγκη στήριξης και ασφάλειας
33	S01E03	16:32	Daddy Pig	Peppa	«Μην φοβάσαι σε κρατάω!»	Δηλωτική (Representative)	Διαβεβαίωση	Καθησυχαστικός πατρικός τόνος, ενίσχυση εμπιστοσύνης
34	S01E03	17:01	Peppa	Mummy Pig & Daddy Pig	«Αχ τα κατάφερα κοιτάξτε με, κοιτάξτε με μπορώ να κάνω ποδήλατο μόνη μου!»	Εκφραστική (Expressive)	Χαρά, Υπερηφάνεια	Έντονη χαρά, αναζήτηση επιβράβευσης από τους γονείς
35	S01E03	17:44	Peppa	Daddy Pig	«Συγγνώμη που έλιωσα την κολοκύθα σου μπαμπά.»	Εκφραστική (Expressive)	Απολογία	Αναγνώριση λάθους, τρυφερός τόνος, ένδειξη σεβασμού

36	S01E03	17:48	Daddy Pig	Peppa	«Δεν με νοιάζει για την κολοκύθα, αυτό που έχει σημασία είναι ότι εσύ είσαι καλά, στο μέλλον πρέπει να προσέχεις που πηγαίνεις!»	Διευθυντική (Directive)	Συμβουλή, Προειδοποίηση	Γονεϊκή συμβουλή, προστατευτικός τόνος
37	S01E03	17:56	Peppa	Daddy Pig	«Σου το υπόσχομαι μπαμπά!»	Δεσμευτική (Commissive)	Υπόσχεση	Ισχυρή δέσμευση, καθησυχία προς στον μπαμπά
38	S02E02	00:48	Peppa	Daddy Pig	«Μπαμπά όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω διάσημη ντετέκτιβ!»	Δηλωτική (Representative)	Δήλωση επιθυμίας, φιλοδοξία	Παιδικός ενθουσιασμός, φαντασία
39	S02E02	01:22	Peppa	Mummy Pig	«Ουαου και πως δουλεύει ο μεγεθυντικός φακός;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση πληροφόρησης	Περιέργεια, μαθησιακό πλαίσιο
40	S02E02	01:23	Mummy Pig	Peppa	«Το κρατάς μπροστά σου και τα βλέπεις όλα πιο μεγάλα!»	Δηλωτική (Representative)	Εξηγηση	Διδακτικός γονεϊκός τόνος
41	S02E02	01:30	Peppa	Mummy Pig	«Μπορώ να το δω και εγώ;»	Διευθυντική (Directive)	Αίτημα	Ευγενική διεκδίκηση συμμετοχής
42	S02E02	01:39	Daddy Pig	Peppa &	«Τώρα σαν καλοί ντετέκτιβ	Διευθυντική (Directive)	Προτροπή, Εντολή παιχνιδιού	Παιχνιδιάρικος καθοδηγ

				George	πρέπει να βρείτε να λύσετε ένα μυστήριο! »			ητικός τόνος
43	S02E02	01:43	Peppa	Daddy Pig	«Μπαμπά τι είναι το μυστόριο; »	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Αναζήτηση κατανόησης έννοιας
44	S02E02	01:45	Daddy Pig	Peppa	«Μυστήριο! Είναι κάτι που οι ντετέκτιβ ξέρουν καλά να ερευνούν, να βρίσκουν χαμένα αντικείμενα.»	Δηλωτική (Representative)	Ορισμός/Εξήγηση	Διδακτικό πλαίσιο
45	S02E02	02:14	Peppa	Daddy Pig	«Δεν είναι δίκαιο, που θα βρούμε τώρα εμείς μυστόρια; »	Εκφραστική (Expressive)	Παράπονο	Έκφραση απογοήτευσης
46	S02E02	02:18	Daddy Pig	Peppa	«Θέλεις να σου βρω εγώ ένα Μυστήριο; »	Διευθυντική (Directive)	Προσφορά	Υποστηρικτικός πατρικός τόνος
47	S02E02	02:20	Peppa & George	Daddy Pig	«Ναι μπαμπά!»	Εκφραστική (Expressive)	Συμφωνία, Ενθουσιασμός	Ομαδική θετική ανταπόκριση
48	S02E02	02:27	Daddy Pig	Peppa & George	«Λοιπόν, τι είναι πάνω στο τραπέζι;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση, Καθοδήγηση	Έναρξη παιχνιδιού παρατήρησης
49	S02E02	02:30	Peppa	Daddy Pig	«Το ψαράκι, το αρκουδάκι, ο Φασούλης και ο κύριος	Δηλωτική (Representative)	Καταγραφή, Περιγραφή	Συμμετοχή στο παιχνίδι

					δεινόσαυρος.»			
50	S02E02	02:35	Daddy Pig	Peppa & George	«Πολύ σωστά! Τώρα κοιτάξτε τα καλά και προσπαθήστε να τα θυμηθείτε!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Εκπαιδευτικό πλαίσιο παιχνιδιού
51	S02E02	02:46	Daddy Pig	Peppa & George	«Τα θυμάστε όλα;»	Διευθυντική (Directive)	Έλεγχος κατανόησης	Ήπιος καθοδηγητικός τόνος
52	S02E02	02:48	Peppa & George	Daddy Pig	«Ναιιι!»	Εκφραστική (Expressive)	Επιβεβαίωση	Ενθουσιασμός
53	S02E02	03:10	Daddy Pig	Peppa & George	«Λείπει ένα πράγμα από το τραπέζι, μήπως ξέρετε ποιό;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση προβληματισμού	Ενεργοποίηση σκέψης
54	S02E02	03:13	Peppa	Daddy Pig	«Ο κύριος δεινόσαυρος είναι εδώ, το ψαράκι, ο Φασουλής …»	Δηλωτική (Representative)	Περιγραφή	Σκέψη σε εξέλιξη
55	S02E02	03:19	Daddy Pig	Peppa & George	«Τότε ποιό λείπει;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Καθοδήγηση προς λύση
56	S02E02	03:20	Peppa	Daddy Pig	«Εμμ, το αρκουδάκι!»	Δηλωτική (Representative)	Απάντηση	Ολοκλήρωση συλλογισμού
57	S02E02	03:25	Mummy Pig	Peppa & George	«Μπράβο σας Peppa και George!»	Εκφραστική (Expressive)	Έπαινος	Θετική ενίσχυση
58	S02E02	03:27	Peppa	Mummy Pig	«Ήταν πανεύκολο για εμάς! Είμαστε	Εκφραστική (Expressive)	Υπερηφάνεια	Αυτοεκτίμηση

					διάσημοι ντετέκτιβ!»			
59	S02E02	03:35	Daddy Pig	Peppa & George	«Που πήγε το αρκουδάκι;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Συνέχιση παιχνιδιού
60	S02E02	03:37	Peppa	Daddy Pig	«Δεν ξέρω…»	Εκφραστική (Expressive)	Άγνοια	Ειλικρινής παραδοχή
61	S02E02	03:39	Daddy Pig	Peppa & George	«Τι είναι αυτά τα πραγματάκια στο πάτωμα;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Καθοδήγηση παρατήρησης
62	S02E02	03:41	Peppa	Daddy Pig	«Είναι ψίχουλα από κέικ!»	Δηλωτική (Representative)	Αναγνώριση	Συμπερασματικός τόνος
63	S02E02	03:47	Daddy Pig	Peppa & George	«Μήπως το αρκουδάκι έτρωγε κέικ;»	Διευθυντική (Directive)	Υπόθεση, Ερώτηση	Διερεύνηση
64	S02E02	03:50	Peppa	Daddy Pig	«Και τα ψίχουλα οδηγούν προς τα εκεί!»	Δηλωτική (Representative)	Συμπέρασμα	Λογική σύνδεση στοιχείων
65	S02E02	04:00	Peppa	Daddy Pig	«Τα ψίχουλα σταμάτησαν εδώ, πως θα βρούμε το αρκουδάκι;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση προβλήματος	Αναζήτηση λύσης
66	S02E02	04:05	Daddy Pig	Peppa	«Κάνε μου ερωτήσεις, αλλά θα απαντάω μόνο με ένα Ναι ή ένα Όχι.»	Διευθυντική (Directive)	Οδηγία	Θέσπιση κανόνων παιχνιδιού
67	S02E02	04:30	Daddy Pig	Peppa	«Θέλεις ακόμα να γίνεις ντετέκτιβ όταν μεγαλώσεις Peppa;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση αξιολόγησης	Αναστοχασμός

68	S02E02	04:33	Peppa	Daddy Pig	«Είναι αρκετά δύσκολο να κάνεις τον ντετέκτιβ, την επόμενη φορά θέλω να δημιουργήσω εγώ το μυστήριο όπως εσύ μπαμπά!»	Δηλωτική (Representative)	Αξιολόγηση εμπειρίας	Ωρίμανση σκέψης
69	S02E02	05:37	Rebecca Rabbit	Daddy Pig	«Γυρίστε μας πολύ-πολύ γρήγορα»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Αυξημένη επιβολή λόγω κινδύνου
70	S02E02	05:43	Peppa		«Αν ανέβει ο Richard δεν θα μπορούμε να γυρνάμε γρήγορα!»	Δηλωτική (Representative)	Προειδοποίηση	Ανησυχία για συνέπειες
71	S02E02	06:10	Mummy Pig	George	«George θες να παιξει ο Richard με τον δεινόσαυρό σου;»	Διευθυντική (Directive)	Αίτημα	Διαμεσολάβηση γονέα
72	S02E02	06:13	George	Mummy Pig	«Όχι!»	Εκφραστική (Expressive)	Άρνηση	Σαφής παιδική αντίδραση
73	S02E02	06:14	Miss Rabbit	Richard	«Richard θες να παίξει ο George με τον δεινόσαυρό σου;»	Διευθυντική (Directive)	Αίτημα	Προσπάθεια επίλυσης σύγκρουσης
74	S02E02	06:17	Richard	Miss Rabbit	«Όχι!»	Εκφραστική (Expressive)	Άρνηση	Ατομική διεκδίκηση
75	S02E02	06:23	Mummy Pig	George	«George θα διασκεδάσ	Δηλωτική (Representative)	Συμβουλή	Διδασκαλία κοινωνικ

					ετε πιο πολύ αν τους μοιραστείτε!»			ής συμπεριφοράς
76	S02E02	06:38	Miss Rabbit	Richard	«Richard ασε τον George να κρατήσει τους δεινόσαυρους τώρα.»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Ρύθμιση συμπεριφοράς
77	S02E02	06:50	Peppa	Miss Rabbit & George & Richard & Rebecca Rabbit & Daddy Pig & Mummy Pig	«Ο George και ο Richard όλο κλαίνε όταν παίζουν μαζί!»	Δηλωτική (Representative)	Παρατήρηση	Κοινωνικό σχόλιο
78	S02E02	06:54	Rebecca Rabbit	Miss Rabbit &George & Richard & Peppa & Daddy Pig & Mummy Pig	«Είναι πολύ μικροί και δεν ξέρουν να παίζουν σωστά!»	Δηλωτική (Representative)	Αξιολόγηση	Ερμηνεία συμπεριφοράς
79	S02E02	06:56	Miss Rabbit	Peppa & Rebecca Rabbit	«Κορίτσια μπορείτε να τους μάθετε να παίζουν σωστά;»	Διευθυντική (Directive)	Αίτημα	Ανάθεση ρόλου

80	S02E02	06:59	Peppa & Rebecca Rabbit	Miss Rabbit	«Φυσικά!»	Δεσμευτική (Commissive)	Αποδοχή	Ανάληψη ευθύνης
81	S02E02	07:00	Rebecca Rabbit	Miss Rabbit	«Θα τους μάθουμε να κάνουν πύργο στην άμμο!»	Δεσμευτική (Commissive)	Πρόταση δράσης	Συνεργατικός τόνος
82	S02E02	07:03	Daddy Pig	Miss Rabbit &George & Richard & Peppa & Rebecca Rabbit & Mummy Pig	«Ωραία ιδέα! Πάμε όλοι μαζί στην άμμο.»	Διευθυντική (Directive)	Πρόσκληση	Ομαδική δραστηριότητα
83	S02E02	07:44	Daddy Pig	George & Richard	«Είδατε, ωραίο δεν είναι να παίζετε μαζί;»	Δηλωτική (Representative)	Αξιολόγηση	Ενίσχυση συνεργασίας
84	S02E02	07:59	Peppa	Rebecca Rabbit	«Ο αδελφός σου φταίει για όλα, γκρέμισε το πυργάκι που είχε φτιάξει ο George!»	Δηλωτική (Representative)	Κατηγορία	Σύγκρουση παιδιών
85	S02E02	08:04	Rebecca Rabbit	Peppa	«Ο δικός σου αδελφός γκρέμισε πρώτος το πύργο του αδελφού μου!»	Δηλωτική (Representative)	Αντίλογος	Αμοιβαία κατηγορία

86	S02E02	08:10	Daddy Pig	Peppa & Rebecca Rabbit	«Ελάτε, ελάτε εσείς σαν μεγάλα κορίτσια πρέπει να δίνετε πάντα το καλό παράδειγμα στον Richard και στον George όταν παίζουν.»	Διευθυντική (Directive)	Συμβουλή, Υπενθύμιση	Γονεϊκή καθοδήγηση
87	S02E02	08:16	Rebecca Rabbit	Daddy Pig & Peppa	«Πολύ σωστά, είμαστε μεγάλες εμείς!»	Εκφραστική (Expressive)	Συμφωνία	Αποδοχή ρόλου
88	S02E02	08:18	Peppa	Daddy Pig & Rebecca Rabbit	«Και ο George και ο Richard είναι πολύ μικροί για να παίζουν σωστά!»	Δηλωτική (Representative)	Γενίκευση	Διαχωρισμός ηλικιών
89	S02E02	09:40	Peppa	Grandpa Pig	«Παππούπες μου τι φτιαχνεις!»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Ενδιαφέρον, περιέργεια
90	S02E02	09:42	Grandpa Pig	Peppa	«Φτιάχνω έναν ανθόκηπο!»	Δηλωτική (Representative)	Απάντηση	Πληροφοριακός τόνος
91	S02E02	10:26	Grandpa Pig	Peppa & George	«Ει, μακριά από τους σπόρους μου! Ορίστε λοιπόν που πήγαν οι σπόροι!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή, Παρατήρηση	Προστασία αντικειμένων
92	S02E02	10:30	Peppa	Grandpa Pig	«Στην κοιλίτσα αυτού του μικρού πουλιού!»	Δηλωτική (Representative)	Διαπίστωση	Παιδικό χιουμορ

93	S02E02	10:50	Granny Pig	Peppa & George & Grandpa Pig	«Δεν πρέπει να τα διώχνετε γιατί αυτά θα ξαναέρθουν! Κοιτάξτε!»	Διευθυντική (Directive)	Συμβουλή	Διδακτικός τόνος
94	S02E02	10:55	Granny Pig	Peppa & George & Grandpa Pig	«Χρειαζόμαστε ένα σκιάχτρο!»	Δηλωτική (Representative)	Πρόταση	Επίλυση προβλήματος
95	S02E02	10:57	Peppa	Granny Pig	«Τι είναι το σκιάχτρο;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Αναζήτηση γνώσης, περιέργεια
96	S02E02	10:59	Granny Pig	Peppa	«Είναι ένας αχοιράνθρωπος που διώχνει τα πουλιά!»	Δηλωτική (Representative)	Ορισμός	Διδακτικό πλαίσιο
97	S02E02	11:03	Grandpa Pig	Granny Pig & Peppa & George	«Ωραία ιδέα Granny Pig, θα φτιάξω εγώ έναν. Πάμε όλοι μαζί!»	Δεσμευτική (Commissive)	Ανάληψη δράσης	Ενεργή συμμετοχή
98	S02E02	11:11	Peppa	Birds	«Γειά σας πουλάκια, πάμε να φτιάξουμε ένα σκιάχτρο!»	Εκφραστική (Expressive)	Χαιρετισμός	Παιχνιδιάρικη επικοινωνία
99	S02E02	11:24	Grandpa Pig	Peppa & George	«Πρώτα χρειαζόμαστε δύο ξύλα και λίγο σπάγκο.»	Δηλωτική (Representative)	Οδηγία	Δομημένη δραστηριότητα
100	S02E02	11:27	Peppa & George	Grandpa Pig	«Θα τα βρούμε εμείς!»	Δεσμευτική (Commissive)	Υπόσχεση	Πρόθυμη συνεργασία

101	S02E02	12:00	Peppa	George	«Χαζούλη George, ο κύριος σκιάχτρο δεν θέλει φόρεμα!»	Δηλωτική (Representative)	Διόρθωση	Πειρακτικός τόνος
102	S02E02	12:18	Peppa	Grandpa Pig & Granny Pig	«Ο κύριος σκιάχτρο χρειάζεται πρόσωπο!»	Δηλωτική (Representative)	Πρόταση	Δημιουργική συμβολή
103	S02E02	12:20	Grandpa Pig	Peppa & George	«Δίκιο έχεις! Θα θέλατε να το ζωγραφίσετε εσύ και ο George;»	Διευθυντική (Directive)	Πρόσκληση	Ενθάρρυνση συμμετοχής
104	S02E02	12:24	Peppa & George	Grandpa Pig	«Ναι αμέ!»	Εκφραστική (Expressive)	Συμφωνία	Θετική ανταπόκριση
105	S02E02	12:33	Grandpa Pig	Peppa & George	«Φανταστικό!»	Εκφραστική (Expressive)	Έπαινος	Θετική ενίσχυση
106	S02E02	13:06	Peppa	Grandpa Pig	«Ωχ παππού είναι πάρα πολύ λυπημένα τα πουλάκια …»	Εκφραστική (Expressive)	Ανησυχία	Συναισθηματική ενσυναίσθηση
107	S02E02	13:10	Grandpa Pig	Peppa	«Ναι, πρέπει να πεινάνε.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Αναγνώριση ανάγκης
108	S02E02	13:30	Granny Pig	Peppa	«Τώρα τα πουλάκια τρώνε τα δικά τους σπόρια!»	Δηλωτική (Representative)	Ενημέρωση	Καθησυχασμός
109	S02E02	13:33	Peppa	George & Granny Pig & Grandpa Pig	«Ζήτω, τα πουλάκια είναι και πάλι χαρούμενα!»	Εκφραστική (Expressive)	Χαρά	Θετικό συναίσθημα

110	S02E02	14:32	Peppa	Mummy Pig	«Μαμά γιατί όλα τα φύλλα είναι κόκκινα και κίτρινα;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Φυσική περιέργεια
111	S02E02	14:35	Mummy Pig	Peppa	«Έχουμε φθινόπωρο Peppa!»	Δηλωτική (Representative)	Πληροφορία	Εκπαιδευτικός τόνος
112	S02E02	14:45	Daddy Pig	Peppa & George	«Έχει πολύ αέρα, ελάτε να παίξουμε μπάλα για να ζεσταθούμε!»	Διευθυντική (Directive)	Πρόσκληση	Προτροπή για δράση
113	S02E02	15:03	Peppa	Daddy Pig & George & Mummy Pig	«Η μπάλα έπεσε στην λιμνούλα!»	Δηλωτική (Representative)	Διαπίστωση	Απρόοπτο γεγονός
114	S02E02	15:05	Daddy Pig	Peppa & George & Mummy Pig	«Θα προσπαθήσω να την φτάσω με αυτό το κλαδί!»	Δεσμευτική (Commissive)	Ανάληψη δράσης	Προσφορά βοήθειας
115	S02E02	15:12	Mummy Pig	Daddy Pig	«Πρόσεχε Daddy Pig!»	Διευθυντική (Directive)	Προειδοποίηση	Ανησυχία
116	S02E02	15:34	Mummy Pig	Peppa & George	«Τώρα φυσάει ακόμα πιο δυνατά, κρατήστε τα σκουφιά σας!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Προστατευτικός τόνος
117	S02E02	15:44	Mummy Pig	George	«Μην ανησυχείς George ο Daddy Pig θα πιάσει	Δηλωτική (Representative)	Διαβεβαίωση	Καθησυχασμός

					το σκουφί σου!»			
118	S02E02	16:00	Daddy Pig	Peppa & George & Mummy Pig	«Θα σκαρφαλώσω να το πάρω!»	Δεσμευτική (Commissive)	Δήλωση πρόθεσης	Ανάληψη ρίσκου
119	S02E02	16:02	Mummy Pig	Daddy Pig	«Το δέντρο είναι πολύ μικρούλη για να αντέξει το βάρος σου Daddy Pig!»	Δηλωτική (Representative)	Προειδοποίηση	Ρεαλιστική αξιολόγηση
120	S02E02	16:27	Mummy Pig	Peppa & George & Daddy Pig	«Δεν είναι αστείο…»	Εκφραστική (Expressive)	Αποδοκιμασία	Έλεγχος συμπεριφοράς
121	S02E02	16:30	Peppa	Mummy Pig	«Είναι λιγάκι αστείο μαμά.»	Εκφραστική (Expressive)	Χιουμορ	Ήπια αντίδραση
122	S02E02	16:32	Mummy Pig	Peppa	«Υποθέτω ότι είναι λιγάκι αστείο!»	Εκφραστική (Expressive)	Συγκατάβαση	Χαλάρωση έντασης
123	S02E02	16:40	Mummy Pig	George	«Να το σκουφί σου George, κράτα το καλά τώρα!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Φροντίδα παιδιού
124	S02E02	17:38	Peppa	George & Mummy Pig & Daddy Pig	«Τώρα που σταμάτησε ο αέρας τι μπορούμε να κάνουμε;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Αναζήτηση δραστηριότητας
125	S02E02	17:42	Daddy Pig	Peppa	«Ποιό είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Ενεργοποίηση προτίμησης

126	S02E02	17:45	Peppa	Daddy Pig	«Να χοροπηδάω πάνω-κάτω μέσα στους νερόλακκους, μα δε βλέπω πουθενά νερόλακκους, μόνο πολλά βαρετά ξερά φύλλα!»	Δηλωτική (Representative)	Δήλωση προτίμησης	Παιδικός αυθορμητισμός
127	S02E02	17:54	Daddy Pig	Peppa	«Και τι κάνουμε με τα ξερά φύλλα;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Καθοδήγηση σκέψης
128	S02E02	17:58	Daddy Pig	Peppa	«Χοροπηδάμε πάνω τους!»	Δηλωτική (Representative)	Απάντηση	Μετατροπή κατάστασης σε παιχνίδι
129	S02E02	18:10	Peppa	George & Daddy Pig & Mummy Pig	«Αυτό είναι το καλύτερο φθινόπωρο του κόσμου!»	Εκφραστική (Expressive)	Ενθουσιασμός	Θετικό κλείσιμο εμπειρίας
130	S05E02	05:06	Peppa	George	«Χαζούλη George, δεν είναι αυτή η μπάλα, είναι μόνο η σκιά της!»	Δηλωτική (Representative)	Διόρθωση, Πείραγμα	Παιχνιδιάρικος τόνος, σχέση αδελφών
131	S05E02	05:17	Rebecca Rabbit	George	«Και εσύ έχεις την δική σου!»	Δηλωτική (Representative)	Ενημέρωση	Φιλική διευκρίνηση
132	S05E02	05:23	Rebecca Rabbit	George	«Δεν μπορείς να φύγεις μακριά από την σκιά σου.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Διδακτικός τόνος

133	S05E02	05:26	Peppa	George	«Πρέπει να τρέξεις μακριά της!»	Διευθυντική (Directive)	Προτροπή	Παιδική καθοδήγηση
134	S05E02	05:34	Peppa	George & Rebecca Rabbit	«Μμμ, είναι ακόμα εδώ…»	Εκφραστική (Expressive)	Απογοήτευση	Συναισθηματική αντίδραση
135	S05E02	05:40	Peppa	Suzy Sheep	«Γειά σου Suzy, προσπαθούμε να φύγουμε μακριά από τις σκιές μας!»	Δηλωτική (Representative)	Ενημέρωση	Φιλική επικοινωνία
136	S05E02	05:43	Suzy Sheep	Peppa & George & Rebecca Rabbit	«Κανείς δεν μπορεί να φύγει μακριά από την σκιά του, πρέπει να έχετε πατίνι!»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση, Καθοδήγηση	Παιδική λογική
137	S05E02	05:57	Suzy Sheep	Peppa & George & Rebecca Rabbit	«Είδατε;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση επιβεβαίωσης	Αναζήτηση συμφωνίας
138	S05E02	05:58	Peppa	Suzy Sheep	«Μα η σκιά σου είναι ακόμα εκεί!»	Δηλωτική (Representative)	Διαπίστωση	Αντικειμενική παρατήρηση
139	S05E02	06:13	Daddy Elephant	Peppa & George & Rebecca Rabbit & Suzy Sheep	«Δεν μπορείς να ξεφύγεις από την σκιά σου!»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Εκπαιδευτικός ενήλικος τόνος

140	S05E02	06:15	Suzy Sheep	Daddy Elephant	«Το ξέρω, δεν τρέχουμε αρκετά γρήγορα!»	Δηλωτική (Representative)	Διαφωνία, Δικαιολόγηση	Παιδική λογική
141	S05E02	06:19	Daddy Elephant	Suzy Sheep	«Όχι Suzy, δεν έχει σχέση με το πόσο γρήγορα τρέχεις.»	Δηλωτική (Representative)	Διόρθωση	Εκπαιδευτικός τόνος
142	S05E02	06:24	Daddy Elephant	Suzy Sheep	«Βλέπεις, η σκιά είναι ακόμα από κάτω μου.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση, Επίδειξη	Παράδειγμα
143	S05E02	06:28	Suzy Sheep	Daddy Elephant	«Τρέξτε πιο γρήγορα!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Ενθάρρυνση
144	S05E02	06:30	Daddy Elephant	Suzy Sheep	«Ακόμα και αν τρέξω πιο γρήγορα, η σκιά μου θα με ακολουθεί.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Διδακτικός τόνος
145	S05E02	06:38	Emily Elephant	Daddy Elephant	«Μπαμπά η σκιά σου είναι πολύ μεγάλη, αυτή σε καθυστερεί!»	Δηλωτική (Representative)	Παρατήρηση, Πείραγμα	Παιδική ερμηνεία, παιδικό πείραγμα
146	S05E02	06:42	Daddy Elephant	Emily Elephant	«Δεν είναι αυτό Emily, η σκιά σου πάντα μένει μαζί σου!»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Εκπαιδευτικός τόνος
147	S05E02	06:43	Peppa	Daddy Elephant	«Γιατί;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση πληροφόρησης	Περιέργεια παιδιού
148	S05E02	06:44	Edmund Elephant	Peppa	«Όταν κάτι εμποδίζει τον ήλιο κάνει σκιά.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Εκπαιδευτικό πλαίσιο

149	S05E02	06:55	Daddy Elephant	Peppa	«Εγώ έχω την μεγαλύτερη σκιά γιατί είμαι ο μεγαλύτερος.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Λογική αιτιολόγηση
150	S05E02	06:59	Edmund Elephant	Peppa & George & Suzy Sheep & Rebecca & Rabbit & Emily Elephant & Daddy Elephant	«Ο George και εγώ έχουμε τις πιο μικρές σκιές γιατί εμείς είμαστε οι μικρότεροι.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Παροχή γνώσης
151	S05E02	07:05	Daddy Elephant	Edmund Elephant	«Πολύ έξυπνο Edmund!»	Εκφραστική (Expressive)	Έπαινος	Θετική ενίσχυση
152	S05E02	07:06	Edmund Elephant	Daddy Elephant	«Εγώ είμαι πολύξερος!»	Εκφραστική (Expressive)	Υπερηφάνεια	Έκφραση αυτοπεποίθησης
153	S05E02	07:11	Suzy Sheep	Peppa & George & Rebecca Rabbit & Emily Elephant & Edmund Elephant & Daddy	«Σε ποιόν ανήκει αυτή η σκιά;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση, Περιέργεια	Παιδική απορία

				Elephant				
154	S05E02	07:14	Peppa	Suzy Sheep	«Είναι η μεγαλύτερη σκιά που υπάρχει!»	Εκφραστική (Expressive)	Έκπληξη	Έντονη συναισθηματική αντίδραση
155	S05E02	07:17	Suzy Sheep	Peppa	«Πρέπει να είναι γίγαντας!»	Δηλωτική (Representative)	Υπόθεση	Παιδική φαντασία
156	S05E02	07:20	Daddy Elephant	Peppa & Suzy Sheep	«Δεν είναι γίγαντας, η σκιά προκαλείται από ένα σύννεφο!»	Δηλωτική (Representative)	Διόρθωση, Εξήγηση	Εκπαιδευτική Παρέμβαση
157	S05E02	07:28	Peppa	Daddy Elephant	«Τι είδους σύννεφο είναι αυτό;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Αναζήτηση γνώσης
158	S05E02	07:32	Daddy Elephant	Peppa	«Εμμ, ένα μεγάλο σύννεφο.»	Δηλωτική (Representative)	Απάντηση	Απλοποιημένη απάντηση, αβεβαιότητα
159	S05E02	07:34	Edmund Elephant	Peppa	«Λέγεται στρωματοσωρειτής!»	Δηλωτική (Representative)	Παροχή πληροφορίας	Εκπαιδευτικό περιεχόμενο
160	S05E02	07:40	Emily Elephant	Peppa & George & Suzy Sheep & Rebecca Rabbit & Edmund Elephant & Daddy Elephant	«Κοιτάξτε οι σκιές γίνονται μακρύτερες!»	Δηλωτική (Representative)	Παρατήρηση	Ανακάλυψη φαινομένου

161	S05E02	07:53	Emily Elephant	Peppa & George & Suzy Sheep & Rebecca Rabbit & Edmund Elephant & Daddy Elephant	«Η σκιά μου χάθηκε!»	Εκφραστική (Expressive)	Έκπληξη	Συναισθηματική αντίδραση, ξάφνιασμα
162	S05E02	07:55	Daddy Elephant	Emily Elephant	«Ναι Emily, όταν δύει ο ήλιος οι σκιές φεύγουν.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Εκπαιδευτικός τόνος
163	S05E02	08:12	Peppa	Mummy Pig	«Είμαι λίγο θλιμμένη που έφυγε η σκιά μου.»	Εκφραστική (Expressive)	Στεναχώρια	Συναισθηματική έκφραση
164	S05E02	08:15	Mummy Pig	Peppa	«Μην λυπάσαι Peppa, και το ηλεκτρικό φως δημιουργεί σκιές, μπορούμε να κάνουμε σκιές μαριονέτες!»	Διευθυντική (Directive)	Πρόταση, Καθησυχασμός	Υποστηρικτικός μητρικός τόνος
165	S05E02	09:00	Mummy Pig	Peppa & George	«Ώρα να σβήσουμε τα φώτα, καληνύχτα Peppa, καληνύχτα George,	Διευθυντική (Directive)	Εντολή, Αποχαιρετισμός	Καθημερινή γονεϊκή ρουτίνα

					καληνύχτα σκιές.»			
166	S05E02	09:08	Peppa	Mummy Pig & George	«Καληνύχτα σκιές!»	Εκφραστική (Expressive)	Αποχαιρετισμός	Παιδική φαντασία
167	S05E07	00:26	Uncle Pig	Peppa & George & Daddy Pig & Mummy Pig	«Θα είστε κουρασμένοι μετά από τόσο ταξίδι ε;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Φιλικό ενδιαφέρον
168	S05E07	00:30	Mummy Pig	Uncle Pig	«Ναι, θα είναι πολύ ωραίο να κοιμηθούμε νωρίς.»	Εκφραστική (Expressive)	Επιβεβαίωση	Έκφραση ανάγκης
169	S05E07	00:33	Auntie Pig	Peppa & George & Daddy Pig & Mummy Pig	«Πρώτα θα βάλουμε τον Baby Alexander»	Δηλωτική (Representative)	Ενημέρωση	Οργάνωση φροντίδας
170	S05E07	00:46	Auntie Pig	Peppa & George & Daddy Pig & Mummy Pig	«Στον Baby Alexander αρέσει ο θόρυβος, του φέρνει ύπνο.»	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Παροχή πληροφορίας
171	S05E07	00:50	Chloe Pig	Peppa & George & Daddy Pig & Mum	«Σε αυτό το σπίτι μας αρέσει ο θόρυβος.»	Δηλωτική (Representative)	Δήλωση	Περιγραφή εμπειρίας

				my Pig				
172	S05E07	00:53	Uncle Pig	Peppa & George & Daddy Pig & Mummy Pig	«Είμαστε θορυβώδες οικογένεια!»	Εκφραστική (Expressive)	Χιούμορ	Παιχνιδιάρικος τόνος
173	S05E07	01:27	Peppa	George & Chloe Pig	«Τι θόρυβος είναι αυτός;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση	Περιέργεια
174	S05E07	01:29	Chloe Pig	Peppa	«Είναι η ηλεκτρική σκούπα.»	Δηλωτική (Representative)	Απάντηση	Παροχή πληροφορίας
175	S05E07	01:34	Daddy Pig	Uncle Pig	«Γιατι σκουπίζεις την νύχτα;»	Εκφραστική (Expressive)	Έκπληξη	Συναισθηματική αντίδραση
176	S05E07	01:36	Auntie Pig	Daddy Pig	«Δεν σας ενοχλούμε έτσι;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση ευγένειας	Ευγενικός τόνος
177	S05E07	01:38	Daddy Pig	Auntie Pig	«Τι; Όχι καλέ!»	Εκφραστική (Expressive)	Διαβεβαίωση	Ευγενική απάντηση
178	S05E07	01:40	Uncle Pig	Daddy Pig	«Είδαμε ότι ο θόρυβος είναι ο καλύτερος τρόπος για να ξανακοιμηθεί ο Baby Alexander.»	Δηλωτική (Representative)	Διαπίστωση	Βεβαιότητα βασισμένη σε εμπειρία
179	S05E07	02:10	Peppa	Uncle Pig	«Γιατί παίζει τρομπέτα η Auntie Pig;»	Εκφραστική (Expressive)	Έκπληξη, Ερώτηση πληροφόρησης	Έκφραση περιέργειας
180	S05E07	02:12	Uncle Pig	Peppa	«Για να ξανά κοιμηθεί ο Baby Alexander, θέλει πάρα	Δηλωτική (Representative)	Εξήγηση	Εκπαιδευτικός τόνος, Παροχη αιτιολόγησης

					πολύ θόρυβο.»			
181	S05E07	02:17	Mummy Pig	Uncle Pig & Auntie Pig	«Δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος που δεν απαιτεί θόρυβο;»	Διευθυντική (Directive)	Ερώτηση, Άμεση Πρόταση	Ευγενική αναζήτηση εναλλακτικής
182	S05E07	02:21	Auntie Pig	Mummy Pig	«Είδαμε ότι ο θόρυβος είναι ο καλύτερος τρόπος.»	Δηλωτική (Representative)	Διαβεβαίωση	Επιβεβαίωση Προηγούμενης άποψης
183	S05E07	02:25	Daddy Pig	Uncle Pig & Auntie Pig	«Όταν ο George ήταν μωρό τον βάζαμε στο καρότσι του και τον κάναμε βόλτες στο σπίτι.»	Δηλωτική (Representative)	Περιγραφή	Αντικειμενική διαπίστωση
184	S05E07	02:32	Mummy Pig	Uncle Pig & Auntie Pig	«Και αυτό πάντα του έφερνε ύπνο!»	Δηλωτική (Representative)	Παρατήρηση	Παρατήρηση γονέα
185	S05E07	02:35	Auntie Pig	Mummy Pig & Daddy Pig	«Τι περίεργο!»	Εκφραστική (Expressive)	Έκπληξη	Συναισθηματική έκφραση
186	S05E07	02:36	Uncle Pig	Mummy Pig & Daddy Pig	«Και δεν κάνατε θόρυβο;»	Δηλωτική (Representative)	Περιέργεια	Απορία γονέα, παροχή γνώσης
187	S05E07	02:39	Daddy Pig	Uncle Pig	«Ακριβώς!»	Δηλωτική (Representative)	Επιβεβαίωση	Σαφής συμφωνία
188	S05E07	03:13	Daddy Pig	Peppa	«Peppa εσύ γιατί είσαι ξύπνια;»	Δηλωτική (Representative)	Ερώτηση πληροφόρησης	Γονικό ενδιαφέρον
189	S05E07	03:16	Peppa	Daddy Pig	«Γιατί δεν μπορώ να κοιμηθώ, πολύ	Εκφραστική (Expressive)	Παράπονο	Έκφραση δυσφορίας

					θορυβώδες νύχτα!»			
190	S05E07	03:28	Peppa	Daddy Pig	«Σταμάτα μπαμπά είναι το δωμάτιο του Baby Alexander!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή, Προειδοποίηση	Προσπάθεια αποτροπής ενέργειας
191	S05E07	03:37	Uncle Pig	Daddy Pig & Mummy Pig & Peppa & George	«Δεν πειράζει, έφερα την ηλεκτρική σκούπα!»	Δηλωτική (Representative)	Διαβεβαίωση	Προσπάθεια καθησυχασμού
192	S05E07	03:39	Auntie Pig	Daddy Pig & Mummy Pig & Peppa & George	«Και εγώ την τρομπέτα!»	Δηλωτική (Representative)	Συμμετοχή	Συνεργατική πρόθεση
193	S05E07	03:41	Mummy Pig	Uncle Pig & Auntie Pig	«Σταματήστε, σταματήστε θυμήθηκα και άλλον ήσυχο τρόπο που κοιμίζαμε τον George!»	Διευθυντική (Directive)	Εντολή	Άμεση παρέμβαση ελέγχου
194	S05E07	03:53	Auntie Pig	Daddy Pig	«Μην ξεχάσεις τον συναγερμό!»	Διευθυντική (Directive)	Υπενθύμιση	Καθοδήγηση συμπεριφοράς
195	S05E07	04:25	Auntie Pig	Daddy Pig & Mummy Pig &	«Όλος αυτός ο θόρυβος έφερε ύπνο στον	Δηλωτική (Representative)	Διαπίστωση	Περιγραφή έκβασης

				Peppa & George & Chloe Pig & Uncle Pig	Baby Alexander.»			
196	S05E07	04:36	Peppa	Auntie Pig	«Και αυτό χάρις στο θορυβώδη μπαμπά μου!»	Δηλωτική (Representative)	Έπαινος	Θετική αξιολόγηση άλλου
197	S05E07	04:38	Auntie Pig	Daddy Pig & Mummy Pig & Peppa & George	«Μπράβο σου Daddy Pig, θα πρέπει να μας έρχεστε πιο συχνά!»	Εκφραστική (Expressive)	Έπαινος, Πρόσκληση	Θετική ενίσχυση, Φιλική πρόσκληση

4.1 Άξονας 1: Κατανομή και Κυριαρχία των Πράξεων Ομιλίας

Η ανάλυση του ερευνητικού υλικού, όπως αυτό αποτυπώθηκε στον πίνακα κωδικοποίησης, αποκαλύπτει ένα ιδιαίτερο επικοινωνιακό τοπίο. Η καταγραφή 197 εκφωνημάτων προσφέρει μια συστηματική χαρτογράφηση των γλωσσικών επιλογών των ηρώων, αναδεικνύοντας τις προτεραιότητες της σειράς σχετικά με την αναπαράσταση της παιδικής και ενήλικης καθημερινότητας. Στην παρούσα ενότητα, εξετάζεται η κυριαρχία των επιμέρους κατηγοριών Πράξεων Ομιλίας, η λειτουργική τους σκοπιμότητα και η συμβολή τους στη δόμηση όπως αυτή παρουσιάζεται στην παγκόσμια τηλεοπτική σειρά Peppa Pig.

4.1.1 Η Παντοδυναμία των Κατευθυντικών Πράξεων (Directives)

Κεντρικό πόρισμα της ανάλυσης συνιστά η αριθμητική επικράτηση των Κατευθυντικών Πράξεων (Directives). Η τάση για την κινητοποίηση του συνομιλητή είναι εμφανής σχεδόν σε όλες τις διαλογικές αλληλουχίες του δείγματος. Στο πλαίσιο της θεωρίας του Searle, οι πράξεις αυτές υπηρετούν την κατεύθυνση συμμόρφωσης

του «κόσμου προς τις λέξεις» (world-to-word), καθώς ο πομπός προσδοκά από τον δέκτη την υλοποίηση μιας συγκεκριμένης ενέργειας.

Στην τηλεοπτική σειρά Peppa Pig, οι Κατευθυντικές Πράξεις χρησιμοποιούνται σε έναν ενεργητικό λόγο και όχι σε έναν αυταρχικό λόγο. Αυτό συμβαίνει καθώς λειτουργούν ως «μηχανή» της πλοκής. Για παράδειγμα, η έναρξη του πρώτου επεισοδίου (S01E01, αρ. 1) βασίζεται σε μια κατευθυντική πράξη: «Έλα να παίξουμε έξω!». Εδώ, η Peppa δεν επιβάλλει μια εντολή, αλλά απευθύνει μια πρόκληση. Η επιλογή αυτή είναι κρίσιμη για την αναπαράσταση του παιδιού καθώς δεν περιμένει παθητικά την εντολή του ενήλικα, αλλά παίρνει την πρωτοβουλία να οργανώσει τον χρόνο και τη δράση του.

Παράλληλα, οι Directives χρησιμοποιούνται ευρύτατα ως ερωτήσεις πληροφόρησης. Το παιδί (S02E02, αρ.43) ρωτά: «Μπαμπά τι είναι το μυστήριο;». Εδώ, η κατευθυντική πράξη εξυπηρετεί τη μαθησιακή διαδικασία. Το εκφώνημα παρακινεί τον ενήλικα να παράγει γνώση, τοποθετώντας το παιδί στο επίκεντρο της γνωστικής αναζήτησης. Η συχνότητα αυτών των ερωτηματικών εκφωνημάτων υποδηλώνει ότι ο κόσμος της Peppa Pig είναι ανοιχτός στην απορία και στην εξερεύνηση.

4.1.2 Representatives: Η κατασκευή και η Μετάδοση της Γνώσης

Οι Διαπιστωτικές Πράξεις (Representatives) αποτελούν τη δεύτερη σε συχνότητα κατηγορία. Οι πράξεις αυτές δεσμεύουν τον ομιλητή στην αλήθεια μιας πρότασης (word-to-world) και περιλαμβάνουν περιγραφές, εξηγήσεις, ισχυρισμούς και παρατηρήσεις. Στη τηλεοπτική σειρά Peppa Pig, η λειτουργία τους είναι γνωστική και κοινωνική.

Στο επεισόδιο με τις σκιές (S05E02), ο λόγος κατακλύζεται από Representatives που παρουσιάζουν έναν εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Το εκφώνημα του Edmund Elephant (αρ. 148), «Όταν κάτι εμποδίζει τον ήλιο κάνει σκιά», αποτελεί μια τυπική διαπιστωτική πράξη που μεταφέρει επιστημονική πληροφορία. Το ενδιαφέρον εύρημα εδώ είναι ότι η γνώση δεν εκπορεύεται πάντα από τον ενήλικα. Η σειρά Peppa Pig επιλέγει να αποδώσει τις «σοβαρές» διαπιστωτικές πράξεις σε παιδικούς χαρακτήρες,

αναβαθμίζοντας την κοινωνική τους υπόσταση. Το παιδί δεν είναι μόνο ο δέκτης της πληροφορίας, αλλά και ο πομπός, ο «πολύξερος» (αρ. 152), που κατέχει τη λογική ερμηνεία του κόσμου.

Επιπλέον, οι Representatives χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση πραγματικότητας. Όταν η Peppa παρατηρεί: «Ο George και ο Richard όλο κλαίνε όταν παίζουν μαζί!» (S02E02, αρ. 77), προβαίνει σε μια κοινωνική διαπίστωση που βασίζεται στην παρατήρηση. Οι συγκεκριμένες πράξεις λόγου αναδεικνύουν πως οι χαρακτήρες επεξεργάζονται διαρκώς τα ερεθίσματα του περιβάλλοντός τους, διαμορφώνοντας μια συνεκτική εικόνα για τις κοινωνικές σχέσεις και τις ηλικιακές διαφορές.

4.1.3 Expressives: Η Συναισθηματική Ταυτότητα του Λόγου

Οι Εκφραστικές Πράξεις (Expressives), αν και ποσοτικά λιγότερες από τις δύο προηγούμενες κατηγορίες, κατέχουν στρατηγική θέση στη διαμόρφωση του τόνου της σειράς Peppa Pig. Σκοπός τους είναι η έκφραση της ψυχολογικής κατάστασης του ομιλητή σχετικά με μια κατάσταση πραγμάτων.

Στον πίνακα κωδικοποίησης , οι Expressives εμφανίζονται κυρίως με τη μορφή ενθουσιασμού («Ναιιι!», «Ζήτω!»), απολογίας («Συγγνώμη Μπαμπά») ή παραπόνου («Δεν είναι δίκαιο»). Η παρουσία τους διασφαλίζει ότι ο λόγος δεν παραμένει μόνο πληροφοριακός ή καθοδηγητικός. Για παράδειγμα, η υπερηφάνεια της Peppa (S01E03 αρ.34), «Αχ τα κατάφερα κοιτάξτε με…!», είναι μια εκφραστική πράξη που υπογραμμίζει την ανάγκη του παιδικού υποκειμένου για ορατότητα και επιβεβαίωση. Η σειρά προωθεί ένα μοντέλο επικοινωνίας όπου τα συναισθήματα είναι έγκυρα και πρέπει να εκφράζονται λεκτικά, συμβάλλοντας έτσι στη συναισθηματική ωρίμανση των ηρώων.

4.1.4 Commissives και η Απουσία των Declarations

Οι Δεσμευτικές Πράξεις (Commissives), όπως οι υποσχέσεις και οι προσφορές, εμφανίζονται με μικρότερη συχνότητα αλλά υψηλή σημασία για τη δόμηση των

σχέσεων εμπιστοσύνης. Η υπόσχεση της Peppa στον Daddy Pig (S01E03, αρ.37), «Σου το υπόσχομαι μπαμπά!», λειτουργεί ως ένα κοινωνικό συμβόλαιο που αποκαθιστά την τάξη μετά από μια απροσεξία. Οι πράξεις αυτές αναδεικνύουν το παιδί ως ένα ον που αντιλαμβάνεται την έννοια της δέσμευσης και της ευθύνης απέναντι στον άλλον.

Από την άλλη πλευρά, η ολοκληρωτική απουσία των Τελεστικών Πράξεων (Declarations) είναι αποκαλυπτική για το επικοινωνιακό πλαίσιο της σειράς Peppa Pig. Σύμφωνα με τον Searle, οι Declarations (π.χ. «Σας κηρύσσω συζύγους») απαιτούν ένα εξωγλωσσικό θεσμικό σύστημα (νόμοι, εκκλησία, κράτος). Το γεγονός ότι στο δείγμα δεν εντοπίζονται οι συγκεκριμένες πράξεις επιβεβαιώνει ότι η Peppa Pig εστιάζει αποκλειστικά στον ιδιωτικό και κοινωνικό μικρόκοσμο του παιδιού. Ο κόσμος της σειράς δεν διέπεται από θεσμική αυστηρότητα ή τυπικές διαδικασίες, αλλά από την αυθόρμητη αλληλεπίδραση των μελών της οικογένειας και της κοινότητας. Η εξουσία δεν ασκείται μέσω «διαταγμάτων», αλλά μέσω διαλόγου και καθημερινών ρυθμίσεων.

4.1.5 Συμπεράσματα Άξονα 1: Ένα Συνεργατικό Επικοινωνιακό Μοντέλο

Η συνολική κατανομή των πράξεων ομιλίας στον Άξονα 1 σκιαγραφεί ένα επικοινωνιακό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από δυναμισμό και συνεργασία. Η κυριαρχία των Directives και των Representatives δημιουργεί μια ισορροπία μεταξύ της δράσης και της γνώσης.

Μέσα από αυτό το πλέγμα, το παιδί αναπαρίσταται ως ένας δρώντας που κινεί την αλληλεπίδραση μέσω των προκλήσεων και των αιτημάτων και κατανοεί και εξηγεί το περιβάλλον μέσω των διαπιστώσεων και των περιγραφών. Παράλληλα συνδέεται συναισθηματικά μέσω των εκφραστικών πράξεων.

Η έλλειψη αυταρχικών εντολών και θεσμικών δηλώσεων υποδηλώνει ότι η κοινωνικοποίηση στην σειρά Peppa Pig επιτυγχάνεται μέσα από την ήπια καθοδήγηση και τη διαρκή ανταλλαγή του λόγου. Η γλώσσα δεν χρησιμοποιείται για να περιορίσει το υποκείμενο, αλλά για να του προσφέρει τα εργαλεία να ενταχθεί

ενεργά στην κοινωνική ζωή. Η ανάλυση αυτή καταδεικνύει ότι η σειρά προκρίνει ένα παιδοκεντρικό και δημοκρατικό μοντέλο επικοινωνίας, όπου η γλωσσική αλληλεπίδραση λειτουργεί ως μέσο συγκρότησης της παιδικής ταυτότητας.

4.2 Άξονας 2: Λειτουργική Διαφοροποίηση και Επικοινωνιακοί Ρόλοι μεταξύ Παιδιών και Ενηλίκων

Η ανάλυση των δεδομένων παρουσιάζει μια σαφή λειτουργική εξειδίκευση των πράξεων ομιλίας με βάση την ηλικιακή ταυτότητα των χαρακτήρων. Η διαφοροποίηση αυτή βασίζεται στην αποτύπωση των διαφορετικών κοινωνικών ρόλων που αναλαμβάνουν τα υποκείμενα εντός του επικοινωνιακού πλαισίου.

4.2.1 Ο Λόγος των Ενηλίκων: Καθοδήγηση, Ασφάλεια και Ερμηνεία

Οι ενήλικοι χαρακτήρες (Mummy Pig, Daddy Pig, Grandpa Pig, Grandma Pig) εμφανίζουν μια συστηματική προτίμηση σε Directives και Representatives που αποσκοπούν στη διατήρηση της τάξης και τη μετάδοση κοινωνικών κανόνων. Σύμφωνα με τα ευρήματα, ο λόγος των ενηλίκων λειτουργεί ως ένα «προστατευτικό δίχτυ» που πλαισιώνει τη δράση των παιδιών.

Σχετικά με τη θέσπιση κανόνων και ορίων, οι κατευθυντικές πράξεις των ενηλίκων συχνά χρησιμοποιούνται για εκφράσεις προειδοποίησης ή εντολής για την αποφυγή κάποιου ατυχήματος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το εκφώνημα του Daddy Pig (S01E03, αρ.22): «Ει, τον νου σας στην κολοκύθα!». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, δικαιολογείται η αυξημένη επιβολή του τόνου, διότι παρουσιάζει την ανάγκη προστασίας των παιδιών και του αντικειμένου. Παρομοίως, η Mummy Pig (S01E03, αρ.14) υπενθυμίζει: «George μην πίνεις τον χυμό σου τόσο γρήγορα!». Στα εκφωνήματα αυτά, η γονεϊκή αυθεντία εκφράζεται μέσω μιας άμεσης κατευθυντικής πράξης που στοχεύει στη ρύθμιση της σωματικής συμπεριφοράς του παιδιού.

Όσον αφορά την ερμηνεία της πραγματικότητας, οι ενήλικες κατέχουν τον ρόλο του «επιστημονικού εξηγητή». Χρησιμοποιούν Representatives για να αποσαφηνίσουν τον κόσμο στην οπτική ματιά των παιδιών. Όταν η Peppa ρωτά για τα φύλλα

(S02E02, αρ.110), η Mummy Pig απαντά: «Έχουμε φθινόπωρο Peppa!». Αυτή η διαπιστωτική πράξη παρουσιάζεται ως μια πράξη καθοδήγησης που βοηθά το παιδί να κατηγοριοποιήσει την εμπειρία του.

4.2.2 Ο Λόγος των Παιδιών: Αιτήματα, Διερεύνηση και Συναισθηματική Έκφραση

Οι ανήλικοι χαρακτήρες σε αντίθεση με τους ενήλικες, χρησιμοποιούν τον λόγο για να «χαρτογραφήσουν» τα όρια της αυτονομίας τους και να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. Τα παιδιά παρουσιάζονται ως υποκείμενα που διεκδικούν ενεργά τη θέση τους στην αλληλεπίδραση.

Οι Directives των παιδιών είναι συνήθως αιτήματα ή ερωτήσεις που χρησιμοποιούνται ως εργαλείο διαπραγμάτευσης. Η Peppa (S02E02, αρ.41) ρωτά: «Μπορώ να το δω και εγώ;». Η χρήση της ερώτησης αντί της επιβολής δείχνει ότι το παιδί αναγνωρίζει την ιεραρχία, αλλά ταυτόχρονα τη χρησιμοποιεί για να πετύχει τον στόχο του. Το αίτημα συνοδεύεται συχνά από δείκτες ευγένειας («Μαμά σε παρακαλώ…», αρ.12), γεγονός που καταδεικνύει την επιτυχή κοινωνικοποίηση του παιδιού στους επικοινωνιακούς κανόνες των ενηλίκων.

Παράλληλα, τα παιδιά κυριαρχούν στις εκφραστικές πράξεις. Ενώ οι ενήλικες είναι συναισθηματικά συγκρατημένοι, τα παιδιά εκδηλώνουν άμεσα τη χαρά ή την απογοήτευσή τους. Το εκφώνημα του George (S01E02, αρ.2), ένα ηχηρό «Ναι!», ή το παράπονο της Peppa (S02E02, αρ.2), «Δεν είναι δίκαιο…», αναδεικνύουν τη συναισθηματική φόρτιση ως βασικό συστατικό της παιδικής ταυτότητας.

4.2.3 Η Διαλογική Συμπληρωματικότητα: Το Παράδειγμα του Παιχνιδιού

Η διαφορά παιδιών-ενηλίκων γίνεται εξαιρετικά εμφανής στις σκηνές του παιχνιδιού, όπου παρατηρείται μια ενδιαφέρουσα συμπληρωματικότητα. Στο επεισόδιο με το μυστήριο (S02E02), ο Daddy Pig αναλαμβάνει τον ρόλο του «σχεδιαστή» της δράσης χρησιμοποιώντας Directives που θέτουν τους κανόνες (αρ.50: «Τώρα κοιτάξτε τα καλά…!»), ενώ η Peppa και ο George αναλαμβάνουν τον ρόλο των «εκτελεστών»

χρησιμοποιώντας Representatives για να περιγράψουν την πρόοδο τους (αρ.54: «Ο κύριος δεινόσαυρος είναι εδώ…»).

Αυτή η ανταλλαγή δείχνει ότι η εξουσία του ενήλικα λειτουργεί ως σκαλωσιά (scaffolding) πάνω στην οποία το παιδί χτίζει τον δικό του λόγο. Ο ενήλικας θέτει το πλαίσιο και το παιδί γεμίζει το πλαίσιο με περιεχόμενο.

4.2.4 Η Διαχείριση της Σύγκρουσης και η «Μεταβίβαση» Ρόλων

Ένα ιδιαίτερο εύρημα της ανάλυσης είναι η τάση των ενηλίκων να μεταθέσουν «ενήλικες» πράξεις λόγου στα μεγαλύτερα παιδιά (Peppa, Rebecca). Στο επεισόδιο S02E02 (αρ. 79), η Miss Rabbit ζητά από τα κορίτσια: «Κορίτσια μπορείτε να τους μάθετε να παίζουν σωστά;».

Αυτή η ανάθεση ρόλου οδηγεί την Peppa και την Rebecca να υιοθετήσουν έναν λόγο που προσομοιάζει με αυτόν των ενηλίκων. Επομένως, η Peppa αρχίζει να χρησιμοποιεί Representatives αξιολόγησης και κριτικής προς τον George (αρ.130: «Χαζούλη George, δεν είναι αυτή η μπάλα…»). Αυτό υποδηλώνει ότι η ηλικιακή διαφορά στη σειρά μπορεί να γίνει ρευστή. Συγκεκριμένα, το παιδί μαθαίνει να γίνεται «ενήλικας» μιμούμενο τις πράξεις ομιλίας των γονέων του μέσω καθοδήγησης, διόρθωσης και προστασίας.

4.2.5 Συμπεράσματα Άξονα 2: Η Αναπαράσταση της Συμπεριληπτικής Ιεραρχίας

Συνοψίζοντας, η λειτουργική διαφοροποίηση μεταξύ παιδιών και ενηλίκων στον λόγο της σειράς Peppa Pig δεν παρουσιάζει ένα χάσμα μεταξύ των χαρακτήρων, αλλά μια σχέση ασφαλούς εξάρτησης. Οι ενήλικες παρέχουν τη δομή (Directives κανόνων) και την εξήγηση (Representatives γνώσης), ενώ τα παιδιά παρέχουν την δράση (Directives αιτημάτων) και το συναίσθημα (Expressives).

Τα συμπεράσματα της ανάλυσης αναδεικνύουν ότι η Peppa Pig προβάλλει ένα μοντέλο κοινωνίας όπου οι ρόλοι είναι σαφείς αλλά διαπερατοί. Η γλώσσα των ενηλίκων δεν επιβάλλεται με σκοπό την υποταγή, αλλά την ενδυνάμωση του παιδιού,

για να το βοηθήσει σταδιακά στην μετάβαση από την κατάσταση του «δέκτη εντολών» στην κατάσταση του «αυτόνομου συνομιλητή». Η ιεραρχία που προβάλλεται στην παιδική σειρά Peppa Pig είναι παιδαγωγική, επιτρέποντας στο παιδί να αναπτύξει τη δική του φωνή μέσα σε ένα προστατευόμενο περιβάλλον.

4.3 Άξονας 3: Παιδική Αυτονομία, Διαπραγμάτευση και η Συγκρότηση του Δρώντος Υποκειμένου (Agency)

Ένα από τα κεντρικά ευρήματα της έρευνας είναι η ανάδειξη του παιδιού ως ενεργού κοινωνικού υποκειμένου (active agent). Η ανάλυση των Πράξεων Ομιλίας διαπιστώνει πως οι ανήλικοι χαρακτήρες δεν αποτελούν παθητικούς δέκτες εντολών, καθώς χρησιμοποιούν τη γλώσσα ως εργαλείο διαπραγμάτευσης της ισχύος τους και για να διεκδικήσουν την προσωπική τους βούληση.

4.3.1 Η Ρητή Άρνηση ως Πράξη Αυτοπροσδιορισμού

Ισχυρή ένδειξη αυτονομίας αποτελεί η χρήση της άρνησης στον λόγο της Peppa. Σύμφωνα με τη θεωρία του Searle, όταν ένα παιδί εκφέρει μια κατευθυντική πράξη άρνησης, δεν απορρίπτει απλώς μια ενέργεια, αλλά επιβάλλει τη δική του επιθυμία στο επικοινωνιακό πλαίσιο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αλληλεπίδραση στο επεισόδιο S01E03 (αρ.7), όπου ο Grandpa Pig προσφέρει βοήθεια στην Peppa. Η Peppa αντιθέτως την αρνείται έχοντας ως απάντηση: «Όχι, όχι θέλω να το ποτίσω εγώ!». Η επανάληψη της λέξης «όχι» και η χρήση της διαπιστωτικής πράξης «θέλω εγώ» υπογραμμίζουν τη μετάβαση από την εξάρτηση στην αυτενέργεια. Το παιδί για να επιβεβαιώσει την ικανότητά του να δρα μόνο του αρνείται την ενήλικη υποστήριξη. Αυτή η «ρητορική της άρνησης» είναι διαχυτή στη σειρά και αναπαριστά το παιδί ως ένα ον που έχει το δικαίωμα να θέτει όρια στην ενήλικη παρέμβαση.

4.3.2 Διαπραγμάτευση και Δήλωση Ικανότητας

Η αυτονομία των χαρακτήρων δεν εκφράζεται μόνο μέσω της άρνησης, αλλά και μέσω της σθεναρής δήλωσης ικανότητας. Η Peppa χρησιμοποιεί συστηματικά Representatives (Διαπιστωτικές πράξεις) για να πείσει τους γονείς της, όπως και τον εαυτό της, ότι είναι έτοιμη για νέες προκλήσεις.

Στο επεισόδιο με το ποδήλατο (S01E03, αρ.31), η Peppa επιμένει: «Μπορώ και παρά μπορώ, μπορώ σας λέω!». Στη συγκεκριμένη φράση, η γλωσσική επιλογή του ρήματος «μπορώ» σε επαναλαμβανόμενη δομή λειτουργεί ως μηχανισμός αυτό-ενδυνάμωσης. Το παιδί χρησιμοποιεί τον λόγο για να μετατρέψει μια υποκειμενική επιθυμία σε μια αντικειμενική πραγματικότητα. Μέσα από αυτή τη διαπραγμάτευση, η Peppa καταφέρνει να αλλάξει τη γνώμη των ενηλίκων (Mummy Pig, αρ.28), αποδεικνύοντας ότι η παιδική ταυτότητα στη σειρά είναι μια ταυτότητα υπό διαρκή διεκδίκηση και όχι προκαθορισμένη από την ενήλικη αυθεντία.

4.3.3 Η Κοινωνική Διαπραγμάτευση μεταξύ Συνομιλητών

Η αυτονομία αναδεικνύεται παράλληλα και μέσα από τις συγκρούσεις και τους αντιλόγους μεταξύ των παιδιών. Στις αλληλεπιδράσεις αυτές, οι σχέσεις ισχύος είναι οριζόντιες και οι πράξεις ομιλίας γίνονται πιο «αιχμηρές».

Συγκεκριμένα, στο επεισόδιο S01E03 (αρ.25), όταν ο Danny Dog πειράζει με παιδικό τρόπο την Peppa: «Για μωρά είναι και το δικό σου Peppa, έχεις ακόμα βοηθητικές!», η Peppa δεν υποχωρεί, αλλά χρησιμοποιεί τον αντίλογο για να ισορροπήσει τη θέση της. Οι πράξεις ομιλίας που περιλαμβάνουν κατηγορίες και πειράγματα (S02E02, αρ.84: «Ο αδελφός σου φταίει για όλα!») λειτουργούν ως πεδίο κοινωνικής μάθησης. Τα παιδιά μέσω αυτού, μαθαίνουν να υπερασπίζονται τον εαυτό τους, να κατηγορούν, να δικαιολογούνται και επιλύουν διαφορές χωρίς να τους παρέχεται η άμεση παρέμβαση των ενηλίκων. Η κατάσταση αυτή, ιδωμένη μέσα από την ανήλικη οπτική, παρουσιάζεται ως ένα «παιχνίδι ισχύος». Μέσω του λόγου, το παιδί κατασκευάζει μια εικόνα παιδιού που είναι κοινωνικά δεινό και ικανό να διαχειριστεί πολύπλοκες διαπροσωπικές καταστάσεις.

4.3.4 Από την Υπακοή στην Ανάληψη Πρωτοβουλίας

Ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον εύρημα είναι η ευκολία με την οποία τα παιδιά περνούν από την αποδοχή μιας οδηγίας στην ανάληψη πρωτοβουλίας, χρησιμοποιώντας Commissives (Δεσμευτικές πράξεις).

Όταν ο Grandpa Pig προτείνει να φτιάξουν ένα σκιάχτρο (S02E02, απ.97), τα παιδιά δεσμεύονται ενεργά: «Θα τα βρούμε εμείς!» (αρ.100). Αυτή η ανάληψη ευθύνης μετατρέπει το παιδί από βοηθό σε συνεργάτη. Η γλώσσα εδώ γεφυρώνει την ανήλικη ηλικία με την ενήλικη, καθώς το παιδί δεσμεύεται να επιτελέσει ένα έργο, αναγνωρίζοντας τη σημασία της συμβολής του στο κοινωνικό σύνολο (την οικογένεια). Επομένως, η αυτονομία της Peppa Pig δεν μπορεί να ταυτιστεί με ανταρσία, αλλά με την υπεύθυνη συμμετοχή.

4.3.5 Συμπεράσματα Άξονα 3: Το Παιδί ως Διαπραγματευτής

Η ανάλυση του τρίτου άξονα συμπεραίνει ότι η σειρά αναπαριστά ένα μοντέλο παιδικής ηλικίας που χαρακτηρίζεται από υψηλό βαθμό αυτενέργειας. Το παιδί μαθαίνει να αρνείται θέτοντας όρια και να διεκδικεί δηλώνοντας ικανότητα. Παράλληλα, συγκρούεται δοκιμάζοντας κοινωνικές αντοχές και δεσμεύεται καθώς αναλαμβάνει ευθύνες.

Μέσα από τις γλωσσικές στρατηγικές, η Peppa Pig πέρα από την παρουσίαση της υπακοής στους κανόνων, παρέχει ένα εγχειρίδιο διαπραγμάτευσης. Το παιδί αναδεικνύεται σε έναν «μικρό ενήλικα» όσον αφορά την επικοινωνιακή του δεινότητα, ικανό να επηρεάζει το περιβάλλον του και να διαμορφώσει την ταυτότητά του μέσα από τον διάλογο. Η αυτονομία παρουσιάζεται ως μια θετική αξία που ενθαρρύνεται από το κοινωνικό περιβάλλον, αρκεί να εκφράζεται μέσα από το πλαίσιο του λόγου και της λογικής επιχειρηματολογίας.

4.4 Άξονας 4: Η Συναισθηματική Διάσταση και η Λεκτική Αποτύπωση του Ψυχισμού (Expressives)

Κεντρικό πυλώνα της προσχολικής εκπαίδευσης αποτελεί η συναισθηματική ανάπτυξη η οποία, μέσω της σειράς Peppa Pig, φαίνεται να επενδύει συστηματικά στην καλλιέργεια της συναισθηματικής νοημοσύνης. Μέσα από τις Εκφραστικές Πράξεις Ομιλίας (Expressives), οι χαρακτήρες επικοινωνούν την ψυχολογική τους κατάσταση, καθιστώντας τον εσωτερικό τους κόσμο προσβάσιμο και κατανοητό στον συνομιλητή. Σύμφωνα με τον Searle, στις εκφραστικές πράξεις δεν υπάρχει κατεύθυνση προσαρμογής (fit) μεταξύ των λέξεων και του κόσμου, καθώς ο σκοπός αποτελεί την έκφραση μιας εσωτερικής διάθεσης.

4.4.1 Η Άμεση Εκδήλωση της Χαράς και του Ενθουσιασμού

Η κυρίαρχη συναισθηματική κατάσταση στη σειρά είναι ο ενθουσιασμός, ο οποίος εκφράζεται συχνα με μονολεκτικά αλλά έντονα εκφωνήματα. Τα παιδιά χρησιμοποιούν Expressives για να επικυρώσουν τη θετική έκβαση μιας δραστηριότητας.

Στο επεισόδιο με το ποδήλατο (S01E03, αρ.29), η Peppa απαντά με ένα παρατεταμένο «Ναιιι!» στην ερώτηση της μητέρας της, ενώ στο τέλος του ίδιου επεισοδίου (αρ.34), η κραυγή «Αχ τα κατάφερα κοιτάξτε με!» συνδυάζει την εκφραστική πράξη με την αναζήτηση κοινωνικής επιδοκιμασίας. Η λεκτική έκφραση χαράς μπορεί να λειτουργήσει ως μηχανισμός ενίσχυσης της αυτοπεποίθησης. Το παιδί μαθαίνει ότι είναι θεμιτό και επιθυμητό να εκφράσει την υπερηφάνεια του για τις κατακτήσεις του, ενισχύοντας έτσι τη θετική εικόνα του εαυτού του.

4.4.2 Η Απολογία ως Μηχανισμός Κοινωνικής Επανένταξης

Μια από τις πιο σημαντικές λειτουργίες των Expressives στη σειρά είναι η απολογία. Η ικανότητα του παιδιού να ζητά συγγνώμη αναπαρίσταται ως ένδειξη ωριμότητας και κοινωνικής επίγνωσης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αναδεικνύεται η απολογία της Peppa προς τη μητέρα της (S01E03, αρ.19): «Συγγνώμη μαμά, προσπάθησα να τον κόψω τον λόξυγγα». Στο σημείο αυτό, η εκφραστική πράξη («συγγνώμη») συνοδεύεται από μια διαπιστωτική πράξη («προσπάθησε να…») που εξηγεί την πρόθεση. Η σειρά διδάσκει ότι το λάθος είναι αποδεκτό, αρκεί να ακολουθείται από τη λεκτική αναγνώρισή του. Η απολογία προς τον Daddy Pig στο τέλος του επεισοδίου (αρ.35), «Συγγνώμη που έλιωσα την κολοκύθα σου μπαμπά», δείχνει ότι η Peppa αντιλαμβάνεται τη συναισθηματική επίπτωση των πράξεων της στους άλλους, έχοντας ενσυναίσθηση, καθιστώντας τον λόγο μέσο αποκατάστασης των διαπροσωπικών σχέσεων.

4.4.3 Η Έκφραση της Δυσφορίας και του Παραπόνου

Στην σειρά Peppa Pig, τα παιδιά δεν χρησιμοποιούν Expressives μόνο για τα θετικά συναισθήματα, αλλά και για την απογοήτευση ή την αίσθηση της αδικίας.

Στο επεισόδιο S02E02 (αρ.45), η Peppa αναφωνεί: «Δεν είναι δίκαιο, που θα βρούμε τώρα εμείς μυστόρια;». Το συγκεκριμένο παράπονο λειτουργεί ως εκτόνωση της απογοήτευσης. Αντίστοιχα, στο επεισόδιο S05E07 (αρ.189), η Peppa παραπονιέται: «Γιατί δεν μπορώ να κοιμηθώ, πολύ θορυβώδες νύχτα!». Η σειρά επιτρέπει στους χαρακτήρες να εκφράσουν την “γκρίνια” τους ή να δυσανασχετήσουν, αναπαριστώντας το παιδί ως ένα ον με πλήρη συναισθηματικά δικαιώματα. Η έκφραση της αρνητικής διάθεσης αντί να καταστέλλεται από τους ενήλικες, αντιμετωπίζεται ως μια αφορμή για διάλογο και επίλυση του προβλήματος. Με αυτό τον τρόπο, οι ανήλικοι χαρακτήρες νιώθουν την ελευθερία να επικοινωνήσουν το κάθε συναίσθημά τους.

4.4.4 Ενσυναίσθηση και Φροντίδα για τον Άλλον

Ένα εξελιγμένο επίπεδο εκφραστικών πράξεων εντοπίζεται όταν οι ανήλικοι χαρακτήρες εκφράζουν συναισθήματα για τρίτα πρόσωπα ή για το περιβάλλον. Στο επεισόδιο με το σκιάχτρο (S05E02, αρ.106), η Peppa παρατηρεί: «Ωχ παππού είναι πάρα πολύ λυπημένα τα πουλάκια…».

Η εκφραστική πράξη που παρουσιάζεται είναι εξαιρετικά σημαντική, καθώς αναδεικνύει τη μετάβαση από τον παιδικό εγωκεντρισμό στην ενσυναίσθηση. Ο λόγος της Peppa λειτουργεί ως ηθικός καθρέπτης, "διαβάζοντας" το συναίσθημα των πουλιών, προτρέποντας τους ενήλικες (τον παππού και τη γιαγιά) να δράσουν για να ανακουφίσουν τα πλάσματα που υποφέρουν. Η συναισθηματική έκφραση γίνεται το έναυσμα για μια δεσμευτική πράξη (Commissive) από την πλευρά των ενηλίκων (αρ.107), δημιουργώντας μια αλυσίδα συνεργασίας βασισμένη στο συναίσθημα.

4.4.5 Συμπεράσματα Άξονα 4: Το Μοντέλο του Συναισθηματικά Εκφραστικού Παιδιού

Η ανάλυση του τέταρτου άξονα καταδεικνύει ότι η Peppa προωθεί ένα μοντέλο παιδιού που είναι σε πλήρη επαφή με τον ψυχισμό του. Πιο συγκεκριμένα, για τους ανήλικους η χαρά είναι το κίνητρο για την δράση, η συγγνώμη το εργαλείο της κοινωνικής σύνδεσης και το παράπονο το δικαίωμα στην έκφραση της διαφωνίας. Παράλληλα, η ενσυναίσθηση είναι πολύ σημαντική για τα παιδιά, καθώς φέρει τη βάση της κοινωνικής ευθύνης.

Μέσα από την συχνή χρήση των Expressives, η σειρά δημιουργεί ένα ασφαλές επικοινωνιακό περιβάλλον όπου τα συναισθήματα δεν αποτελούν αδυναμία, αλλά απαραίτητο συστατικό της ανθρώπινης αλληλεπίδρασης. Το παιδί χρησιμοποιεί τις πράξεις ομιλίας για να γεφυρώσει την απόσταση μεταξύ του εαυτού του και των άλλων, χτίζοντας μια ισχυρή συναισθηματική βάση για την κοινωνικοποίησή του.

4.5 Άξονας 5: Γλώσσα και Εξουσία- Η Αναπαράσταση μιας Διαπραγμάτευσης Ιεραρχίας

Ο πέμπτος άξονας της ανάλυσης επικεντρώνεται στον τρόπο με τον οποίο οι Πράξεις Ομιλίας αποτυπώνουν, ενισχύουν ή ανατρέπουν τις σχέσεις ισχύος ανάμεσα στους χαρακτήρες. Στον κόσμο της Peppa Pig, η εξουσία δεν αποτελεί ένα στατικό προνόμιο για τους ενήλικες, αλλά μια ρευστή διαδικασία που αναδιαμορφώνεται διαρκώς μέσα από τον διάλογο. Η εξέταση των δεδομένων αποκαλύπτει ότι η η σειρά

προκρίνει ένα μοντέλο «ήπιας ισχύος» (soft power), όπου ο λόγος χρησιμοποιείται για να πείσει και να καθοδηγήσει, παρά για να επιβληθεί.

4.5.1 Η Γονεϊκή Αυθεντία ως «Ήπια Καθοδήγηση» και Ορθολογικό; Έλεγχος

Αποκλίνοντας από τα παραδοσιακά πρότυπα αυταρχικής ανατροφής, οι ενήλικοι χαρακτήρες της σειράς επιστρατεύουν Κατευθυντικές Πράξεις, οι οποίες συνδέονται από μια ορθολογική τεκμηρίωση. Η εξουσία των γονέων (Daddy Pig, Mummy Pig) δεν εδράζεται σε μια αυθαίρετη ηλικιακή υπεροχή, αλλά νομιμοποιείται μέσα από την ευθύνη τους για προστασία και καθοδήγηση.

Όταν η Mummy Pig απευθύνεται στην Peppa (S01E03, αρ.18), λέγοντας: «Peppa δεν πρέπει να κάνεις τέτοια αστεία στον George, είναι πολύ μικρός!», δεν χρησιμοποιεί μια αυταρχική απαγόρευση. Συνδυάζει το Directive με ένα Representative («είναι πολύ μικρός»), το οποίο λειτουργεί ως ηθική νομιμοποίηση της εντολής. Συνεπώς, το παιδί-θεατής εσωτερικεύει την αντίληψη ότι οι κανόνες στερούνται αυθαιρεσίας, καθώς εδράζονται στην ενσυναίσθηση και την μέριμνα για τα ευάλωτα μέλη. Η άσκηση εξουσίας αναπαριστάται δομικά ως ένα μέσο προάσπισης της κοινωνικής αρμονίας.

Παράλληλα, η γονεϊκή αυθεντία εκδηλώνεται συχνά μέσα από ερωτήσεις που κατευθύνουν τη δράση χωρίς να την εκβιάζουν. Το εκφώνημα της Mummy Pig (S01E03, αρ.28) «Είσαι σίγουρη ότι θέλεις να βγάλεις τις βοηθητικές ρόδες;», συνιστά μια πράξη ομιλίας που μετακυλίει την ευθύνη της απόφασης στο παιδί, εμπεριέχοντας ταυτόχρονα μια έμμεση προειδοποίηση κινδύνου. Η στρατηγική του "δημοκρατικού ελέγχου" επιτρέπει στον ενήλικα να επιτελεί τον ρόλο του συμβούλου, αποφεύγοντας τη συγκρουσιακή συνθήκη που θα προκαλούσε μια άμεση επιταγή.

4.5.2 Η Ευγένεια ως Κοινωνικός Ρυθμιστής και Μέσο Εξισορρόπησης

Η στρατηγική της ευγένειας στον λόγο της σειράς υπερβαίνει τους κανόνες της τυπικής δεοντολογίας, συνιστώντας έναν κρίσιμο μηχανισμό εξομάλυνσης των

ιεραρχικών διαφορών. Η συστηματική χρήση δεικτών ευγένειας από τους ανήλικους χαρακτήρες λειτουργεί ως μια μορφή επικοινωνιακής διπλωματίας.

Στο επεισόδιο S01E03 (αρ.12), το αίτημα της Peppa: «Μαμά σε παρακαλώ να πάμε έξω να παίξουμε;», αναγνωρίζει τη θέση ισχύος της μητέρας. Ταυτόχρονα όμως, την επιστρατεύει ως σύμμαχο στην ικανοποίηση της επιθυμίας της. Η ευγένεια εδώ λειτουργεί εξισωτικά: το παιδί δεν βιώνει συνθήκες υποταγής, αλλά συμμετέχει σε μια σύμβαση αμοιβαίας ανταλλαγής. Η σειρά αναπαριστά ένα κοινωνικό πλαίσιο όπου ο σεβασμός είναι αμφίδρομος και η εξουσία εκλαμβάνεται ως θεμέλιο εμπιστοσύνης.

4.5.3 Η Διαπραγμάτευση της Ισχύος και το Δικαίωμα στον Αντίλογο

Ένα από τα ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά της σειράς είναι η αυτονομία που εκχωρείται στους ανήλικους χαρακτήρες, επιτρέποντας τους να αμφισβητούν ή και να αποδομούν την ενήλικη αυθεντία. Η ιεραρχία αυτή εμφανίζεται διαπερατή και επιδεκτική κριτικής.

Χαρακτηριστικό είναι το επεισόδιο S02E02 (αρ.121), όπου η Peppa αντικρούοντας την προσπάθεια της Mummy Pig να επιβάλει μια σοβαρή στάση («Είναι λιγάκι αστείο μαμά»), αναδεικνύεται σε “διαπραγματευτή της πραγματικότητας”. Η αποδοχή της συγκεκριμένης διορθωτικής παρέμβασης από την μητέρα υποδηλώνει ότι η ειλικρίνεια και ο χιουμοριστικός λόγος ιεραρχούνται υψηλότερα από την τυπική γονική επιβολή. Με αυτό τον τρόπο, το παιδί δεν προσλαμβάνει παθητικά το κανονιστικό πλαίσιο, αλλά προτείνει μια εναλλακτική ερμηνεία, ενισχύοντας το πρότυπο του ικανού και αυτόνομου υποκειμένου.

4.5.4 Η Μεταβίβαση της Εξουσίας (Empowerment) μέσω της Ανάθεσης Ρόλων

Η άσκηση της εξουσίας στη σειρά προσλαμβάνει τη μορφή μιας συμβολικής παραχώρησης από τους ενήλικες προς τα παιδιά, λειτουργώντας ως μέσο εκπαίδευσης και ενδυνάμωσης. Οι πράξεις ομιλίας που αφορούν την ανάθεση καθηκόντων μετασχηματίζουν την ιεραρχική σχέση σε μια συνθήκη μαθητείας και συνεργασίας.

Στο επεισόδιο με το σκιάχτρο (S05E02, αρ.103), η προτροπή του Grandpa Pig («Γιατί δεν το ζωγραφίζετε εσείς;») αποτελεί μια κατευθυντική πράξη της οποίας ο ενήλικας χαρακτήρας απεκδύεται τη δημιουργική του αυθεντία. Η κίνηση αυτή είναι δομική για την κοινωνική αναπαράσταση του παιδιού στη σειρά: το παιδί δεν λογίζεται ως απλός εκτελεστής εντολών, αλλά ως συν-δημιουργός του κοινωνικού κόσμου. Η ανάθεση ρόλων καλλιεργεί την αυτοπεποίθηση του παιδικού υποκειμένου, προετοιμάζοντάς το για την ανάληψη ευθυνών στην ενήλικη ζωή.

4.5.5 Συμπεράσματα Άξονα 5: Προς ένα Δημοκρατικό Μοντέλο Κοινωνικοποίησης

Η συνολική ανάλυση του πέμπτου άξονα συμπεραίνει πως η Peppa Pig προβάλλει ένα κοινωνικό πρότυπο που εδράζεται στη συναίνεση και όχι στον καταναγκασμό. Αυτό το μοντέλο αρθρώνεται από τρεις κεντρικούς πυλώνες. Ο πρώτος πυλώνας είναι η ορθολογική θεμελίωση της εξουσίας. Η άσκηση της αυθεντίας βασισμένη στην επεξήγηση και την τεκμηρίωση (Representatives), απορρίπτει κάθε μορφή αυθαιρεσίας. Στη συνέχεια παρουσιάζεται η ρευστότητα της ιεραρχίας. Οι επικοινωνιακές δομές παραμένουν ευέλικτες, επιτρέποντας τον γόνιμο αντίλογο και τη διορθωτική παρέμβαση του παιδιού προς τον ενήλικα. Τέλος, παρατηρείται ο συμπεριληπτικός λόγος. Διασφαλίζεται η συμμετοχικότητα όλων των μελών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων μέσω της στρατηγικής ευγένειας και ανάθεσης πρωτοβουλιών.

Μέσω των στρατηγικών αυτών, η σειρά επιτυγχάνει μια λεπτή ισορροπία. Συγκεκριμένα, διαφυλάσσει τη γονεϊκή καθοδήγηση, ενώ παράλληλα προάγει την κριτική σκέψη και την αυτονομία του ανηλίκου. Η γλώσσα λειτουργεί ως μέσο διαμόρφωσης δημοκρατικών πολιτών που γνωρίζουν πώς να διεκδικούν τον χώρο τους με σεβασμό και λογική. Εν κατακλείδι, ανάλυση αναδεικνύει την σειρά Peppa Pig ως ένα σύγχρονο παιδαγωγικό μέσο, το οποίο προκρίνει την ισότητα και τον διάλογο ως θεμελιώδεις αξίες της κοινωνικής συμβίωσης.

Συζήτηση

Η παρούσα έρευνα επιχείρησε να διερευνήσει τον τρόπο με τον οποίο οι Πράξεις Ομιλίας συμβάλλουν στη συγκρότηση της παιδικής ταυτότητας, της κοινωνικής συμμετοχής και των σχέσεων ισχύος στο επικοινωνιακό περιβάλλον της σειράς *Peppa Pig*. Τα ευρήματα της ανάλυσης επιβεβαιώνουν σε σημαντικό βαθμό τις θεωρητικές παραδοχές της Πραγματολογίας και της Θεωρίας των Πράξεων Ομιλίας, όπως αυτές διατυπώθηκαν από τους Austin και Searle, σύμφωνα με τις οποίες η γλώσσα δεν λειτουργεί αποκλειστικά ως μέσο περιγραφής της πραγματικότητας, αλλά κυρίως ως μορφή κοινωνικής δράσης.

Αναφορικά με το πρώτο ερευνητικό ερώτημα, η κυριαρχία των Διευθυντικών και Εκφραστικών πράξεων επιβεβαιώνει τη θέση του Searle ότι οι γλωσσικές πράξεις συνδέονται άμεσα με συγκεκριμένους κοινωνικούς στόχους και επικοινωνιακές προθέσεις. Οι διευθυντικές πράξεις χρησιμοποιούνται συστηματικά για την οργάνωση της αλληλεπίδρασης, την καθοδήγηση της συμπεριφοράς και τη διαχείριση της καθημερινότητας. Ωστόσο, η μορφή τους στη σειρά διαφοροποιείται αισθητά από ένα αυστηρά ιεραρχικό μοντέλο επικοινωνίας, καθώς οι περισσότερες εντολές ή παραινέσεις διατυπώνονται μέσω ήπιων στρατηγικών ευγένειας και έμμεσων αιτημάτων. Το εύρημα αυτό συνδέεται με την προσέγγιση του Acheoah (2017), σύμφωνα με την οποία η ελλεκτική ισχύς δεν καθορίζεται αποκλειστικά από τη γραμματική μορφή του εκφωνήματος, αλλά συνδιαμορφώνεται από το κοινωνικό πλαίσιο, τη σχέση των συνομιλητών και τις επικοινωνιακές προθέσεις.

Παράλληλα, η συχνή χρήση εκφραστικών πράξεων αναδεικνύει τη σημασία της συναισθηματικής διάστασης στη γλωσσική κοινωνικοποίηση των παιδιών. Οι χαρακτήρες εκφράζουν ανοιχτά χαρά, λύπη, απογοήτευση, συγγνώμη και ενδιαφέρον για τον άλλον, γεγονός που επιβεβαιώνει τις θέσεις των Churcher κ.ά. (2022), σύμφωνα με τις οποίες τα παιδικά κινούμενα σχέδια δεν συμβάλλουν μόνο στη γλωσσική ανάπτυξη, αλλά και στη διαμόρφωση συναισθηματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων. Η επαναλαμβανόμενη έκθεση των παιδιών σε τέτοιου τύπου γλωσσικά πρότυπα ενδέχεται να ενισχύει την ανάπτυξη ενσυναίσθησης και συνεργατικής επικοινωνίας.

Σε σχέση με το δεύτερο ερευνητικό ερώτημα, τα αποτελέσματα ανέδειξαν σαφείς ποιοτικές διαφοροποιήσεις μεταξύ παιδικών και ενήλικων χαρακτήρων. Οι ενήλικες χρησιμοποιούν κυρίως δηλωτικές και διευθυντικές πράξεις που σχετίζονται με την παροχή πληροφοριών, την οργάνωση, τη φροντίδα και την προστασία. Το εύρημα αυτό επιβεβαιώνει τη θεωρία του

Austin σχετικά με τις «συνθήκες επιτυχίας» (felicity conditions), καθώς η αποτελεσματικότητα της γονεϊκής καθοδήγησης στηρίζεται στον κοινωνικά θεσμοθετημένο ρόλο του γονέα ως φορέα αυθεντίας. Παρ' όλα αυτά, η γονεϊκή εξουσία στη σειρά δεν παρουσιάζεται ως αυστηρή ή καταπιεστική. Αντίθετα, εμφανίζεται μέσα από εξηγήσεις, προτάσεις και υποστηρικτικές παρεμβάσεις, στοιχείο που συμφωνεί με τη σύγχρονη πραγματολογική προσέγγιση του Borchmann (2020), σύμφωνα με την οποία το νόημα και η ισχύς των εκφωνημάτων διαμορφώνονται δυναμικά μέσα στο «πλαίσιο δραστηριότητας».

Αντίστοιχα, οι παιδικοί χαρακτήρες χρησιμοποιούν συχνότερα εκφραστικές και διευθυντικές πράξεις που σχετίζονται με επιθυμίες, αιτήματα, ερωτήσεις, αντιρρήσεις και διαπραγμάτευση. Η παρουσία αυτών των πρακτικών καταδεικνύει ότι η σειρά αποδίδει στα παιδιά ενεργό επικοινωνιακό ρόλο, επιβεβαιώνοντας τις θέσεις της Llinares (2006) ότι τα παιδιά είναι ενεργοί χρήστες της γλώσσας, οι οποίοι αξιοποιούν πραγματολογικές στρατηγικές για να επιτύχουν επικοινωνιακούς και κοινωνικούς στόχους. Η παιδική ομιλία στη σειρά δεν περιορίζεται στην παθητική ανταπόκριση στις οδηγίες των ενηλίκων, αλλά περιλαμβάνει πρωτοβουλία, διατύπωση προσωπικών επιθυμιών και διαπραγμάτευση.

Ιδιαίτερα σημαντικό εύρημα της έρευνας αποτελεί η αναπαράσταση της παιδικής αυτονομίας και του agency. Οι πράξεις άρνησης, διαφωνίας και διεκδίκησης εμφανίζονται ως θεμιτές μορφές συμμετοχής στην αλληλεπίδραση και όχι ως αποκλίνουσες συμπεριφορές. Η δυνατότητα των παιδιών να εκφράζουν αντίλογο χωρίς να καταστέλλονται απόλυτα από την ενήλικη αυθεντία συνδέεται άμεσα με τις σύγχρονες θεωρήσεις περί δικαιωμάτων του παιδιού και συμμετοχικής παιδαγωγικής. Η αναπαράσταση αυτή ανταποκρίνεται στις θέσεις της Palanimurugan (2024), σύμφωνα με τις οποίες τα κινούμενα σχέδια λειτουργούν ως μηχανισμοί κοινωνικοποίησης που μεταφέρουν κοινωνικούς ρόλους, αξίες και πρότυπα συμπεριφοράς. Στην περίπτωση της *Peppa Pig*, το παιδί παρουσιάζεται ως κοινωνικό υποκείμενο με δικαίωμα λόγου και συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων.

Παράλληλα, η ανάλυση των στρατηγικών ευγένειας επιβεβαιώνει ότι η σειρά προωθεί ένα μοντέλο συνεργατικής και δημοκρατικής επικοινωνίας. Οι απολογίες, οι προσφορές βοήθειας, οι υποσχέσεις και οι εκφράσεις ενδιαφέροντος λειτουργούν ως μηχανισμοί διατήρησης της κοινωνικής συνοχής και της συναισθηματικής ασφάλειας. Το στοιχείο αυτό συνδέεται με τα ευρήματα των Habib και Soliman (2015), οι οποίοι υποστηρίζουν ότι τα παιδιά μιμούνται όχι μόνο το λεξιλόγιο των ηρώων, αλλά και τα επικοινωνιακά πρότυπα συμπεριφοράς. Επομένως, η συστηματική παρουσία ευγενικών και διαλογικών μορφών

επικοινωνίας στη σειρά ενδέχεται να επηρεάζει θετικά την ανάπτυξη των κοινωνικών δεξιοτήτων των παιδιών.

Επιπλέον, η έρευνα ανέδειξε ότι οι σχέσεις ισχύος στη σειρά χαρακτηρίζονται από ρευστότητα και διαπραγματευσιμότητα. Οι ενήλικες διατηρούν τον θεσμικό ρόλο της καθοδήγησης, αλλά ταυτόχρονα αναγνωρίζουν τη συμμετοχή των παιδιών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Το εύρημα αυτό συνδέεται με την έννοια της «συμπεριληπτικής ιεραρχίας», όπου η εξουσία δεν λειτουργεί αποκλειστικά κατασταλτικά, αλλά και υποστηρικτικά. Η συγκεκριμένη αναπαράσταση διαφοροποιείται από παραδοσιακά πρότυπα παιδικών αφηγήσεων που βασίζονται σε αυστηρά ιεραρχικές σχέσεις μεταξύ ενηλίκων και παιδιών.

Συνολικά, τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης επιβεβαιώνουν τη βιβλιογραφία που αντιμετωπίζει τα παιδικά κινούμενα σχέδια ως σημαντικούς παράγοντες γλωσσικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Η *Peppa Pig* παρουσιάζεται ως ένα πραγματολογικό και παιδαγωγικό περιβάλλον μέσα στο οποίο προβάλλονται πρότυπα διαλόγου, συνεργασίας, συναισθηματικής έκφρασης και συμμετοχικής επικοινωνίας. Μέσα από τις καθημερινές γλωσσικές αλληλεπιδράσεις, η σειρά συμβάλλει στη διαμόρφωση μιας εικόνας του παιδιού ως ενεργού κοινωνικού υποκειμένου που διαθέτει φωνή, δικαίωμα έκφρασης και δυνατότητα διαπραγμάτευσης.

Παρά τη συμβολή της, η παρούσα έρευνα παρουσιάζει και ορισμένους περιορισμούς. Το δείγμα περιορίστηκε σε συγκεκριμένα επεισόδια της σειράς, γεγονός που δεν επιτρέπει τη γενίκευση των συμπερασμάτων στο σύνολο της παιδικής τηλεοπτικής παραγωγής. Επιπλέον, η ανάλυση επικεντρώθηκε κυρίως στο λεκτικό επίπεδο των αλληλεπιδράσεων, χωρίς εκτενή εστίαση στα παραγλωσσικά και οπτικοακουστικά στοιχεία. Μελλοντικές έρευνες θα μπορούσαν να εξετάσουν συγκριτικά διαφορετικές παιδικές σειρές ή να διερευνήσουν εμπειρικά τον τρόπο με τον οποίο τα ίδια τα παιδιά προσλαμβάνουν και ερμηνεύουν τα επικοινωνιακά πρότυπα που προβάλλονται στα κινούμενα σχέδια.

Βιβλιογραφία

- Acheoah, J. E. (2017). Searle's speech act theory: An integrative appraisal. *American Research Journal of English and Literature*, *1*(1), 1-13. https://doi.org/10.21694/2378-9026.17002
- Borchmann, S. (2020). The intentionality of questions – a critique of Searle's analysis of speech acts. *Scandinavian Studies in Language*, *11*(1), 20-55. https://doi.org/10.7146/sss.v11i1.121360
- Churcher, E. W., Awinzeligo, H. M., Wemegah, R., & Tei-Narh, N. (2022). Impact of animation movies on children's behavioral and language development. *International Journal of Innovative Research & Development*, *11*(9), 26-32. https://www.researchgate.net/profile/Emmanuel-Wiston-Churcher-2/publication/369002388_Impact_of_Animation_Movies_on_Children's_Behavioral_and_Language_Development/links/64a6605795bbbe0c6e1826a8/Impact-of-Animation-Movies-on-Childrens-Behavioral-and-Language-Development.pdf
- Habib, K., & Soliman, T. (2015). Cartoons' Effect in Changing Children's Mental Response and Behavior. *Open Journal of Social Schiences, 3*(9), 248-264. http://dx.doi.org/10.4236/jss.2015.39033
- Harris, D. W., Fogal, D., & Moss, M. (2017). Speech Acts: The Contemporary Theoretical Landscape. *Oxford University Press.* https://philpapers.org/archive/HARSAT-41.pdf
- Kroeger, P. (2022). Analyzing meaning: An introduction to semantics and pragmatics. *Language Science Press.* https://library.oapen.org/viewer/web/viewer.html?file=/bitstream/handle/20.500.12657/61714/external_content.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Llinares, A. (2006). A pragmatic analysis of children's interlanguage in EFL preschool contexts. *Intercultural Pragmatics.* 172-190. https://www.academia.edu/1894558/A_pragmatic_analysis_of_childrens_interlanguage_in_EFL_preschool_contexts
- Mabaquiao, M. (2018). Speech Act Theory: From Austin to Searle. *A Journal for Humanities, Social Sciences, Business, and Education, 19*(1). 1-18. https://www.researchgate.net/publication/353274370_Speech_Act_Theory_From_Austin_to_Searle
- Palanimurugan, P. (2024). The role of cartoons in shaping societal perceptions: A comprehensive review. *International Journal of Multidisciplinary Educational Research*, *13*(10/2), 94-99. https://ijmer.s3.amazonaws.com/pdf/volume13/volume13-issue10(2)/14.pdf
- Reiland, I. (2024). Austin vs. Searle on locutionary and illocutionary acts. *Inquiry,* 1-23 https://doi.org/10.1080/0020174X.2024.2380322

- Smith, B. (2003). John Searle: From Speech Acts to Social Reality. *Cambridge University Press*, 1-10. https://assets.cambridge.org/97805217/92882/excerpt/9780521792882_excerpt.pdf
- Srivastav, S., & Rai, S. (2019). Gender representation in children's popular visual content - A review. *Communicator*, *54*(2), 95-109. https://iimc.gov.in/files/inline-documents/Text_April_June_2019.pdf